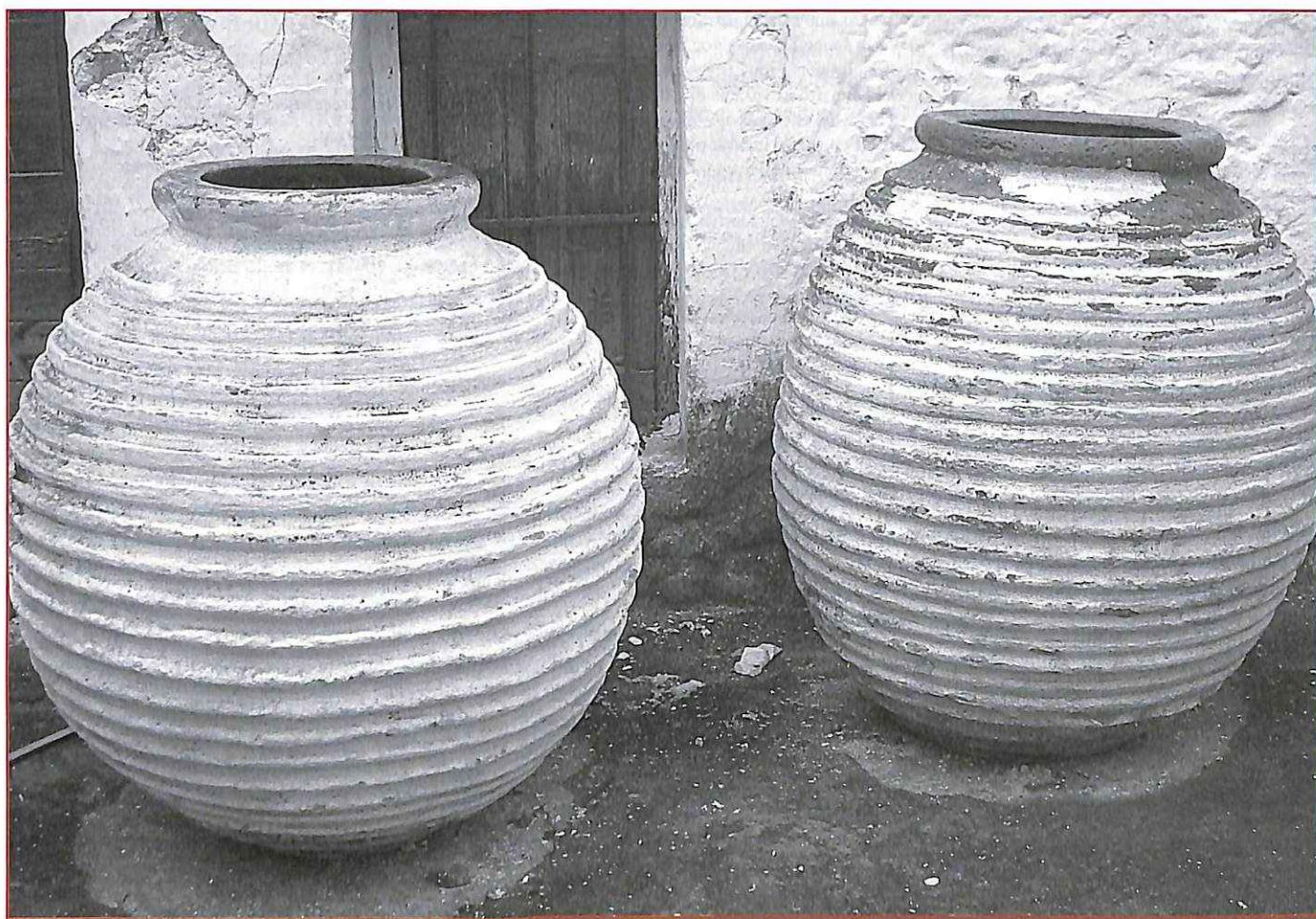

Πάργα: Πιθάρια λαδιού - Καπάσες (φωτό 2011)

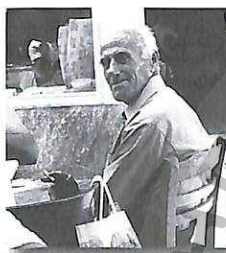
Γεύση από Έκτορα

Τα κατορθώματα του Έκτορα Κλοτσώνη τον έκαναν ξακουστό στα πέρατα του κόσμου. Κατάφερνε να είναι κέντρο συζητήσεων απ' όταν γεννήθηκε, το 1897, αν θυμάμαι καλά, που ήρθε στον κόσμο (ανάποδα, όπως μολόγαγε η Χριστίνα του Μπαίλα και κοψοχόλιασε τη «Βάβω» τη μαμή, τη μάνα του Ποστόλη Ρίζου, του μεγάλου Καπετανίου). Εκεί στη γέννα του έμεινε και το κουσούρι: το σβάρνισμα του δεξιού ποδιού.

Πότε πέθανε ο Έκτορας είναι δύσκολο να προσδιοριστεί, γιατί ακόμα βρίσκεται μεταξύ θανάτου και αθανασίας.

Το πρώτο «χούπι» του ήταν όταν θέλησε να μάθει κουρέας, χωρίς ακόμη να ξέρει ούτε το ξυράφι να πιάσει, και ξούρισε έναν τούρκο στρατιώτη. Όπως διηγόταν ο Θρασύβουλος ο Δράκος, που δούλενε κάλφας στο κουρείο του Νικόλα Κλοτσώνη, πατέρα του Έκτορα, στο ακρινό μικρό μαγαζάκι του συγκροτήματος Κλοτσώνη, σε μια εποχή που περνάγανε συνέχεια τουρκικά στρατεύματα, κατά τα προεόρτια των πολέμων 1912-13 και ο Έκτορας ήταν μικρό παιδί 13-15 χρονών. Ο Νικόλας έλειπε όταν μπήκε ο Τούρκος για ξύρισμα. Ξέρεις εσύ μπερε;

– Ξέρω. Παίρνει τα σύνεργα, κάνει σαπουνάδα, παίρνει ένα ξουράφι και αρχίζει να ξουρίζει, χωρίς να έχει ιδέα. Μετά βέβαια προόδευσε, είχε το ελαφρύτερο χέρι και από το 1958 έγινε διάσημος σε όλη την Ευρώπη και τον

Κόσμο σαν Coiffeur des dames-Mandoliniste, είχαμε τυπώσει και σχετικές κάρτες και γρήγορα πέρασε στους τουριστικούς οδηγούς σαν αξιοθέατο μαζί με το Κάστρο, το Νησί, το Βάλτο.

Το ξούρισμα του Τούρκου ήταν δραματικό, γιατί πόνεσε, τινάχτηκε και το ξουράφι χώθηκε βαθιά χαράζοντας πέρα για πέρα το μάγουλο και από την τομή βγήκε η γλώσσα του Τούρκου. Να ήταν αλήθεια; Ο Θρασύβουλος το βεβαιώνει με πεποιστικότητα. Βουτάει την πετσέτα ο Έκτορας τη χώνει στην τρύπα, λέει του Τούρκου:

– Βάστα να φέρω φάρμακο και εξαφανίζεται στα βουνά κι ο Θρασύβουλος στο κατώι του σπιτιού του μέχρι που να φύγει ο στρατός.

Μέσα στην πολυτεχνία του ο Έκτορας συμπεριλάβαινε και το βγάλσιμο δοντιών, κόλλημα βδέλλας στο οβέρκο, κοφτές βεντούζες για δούλους αρρώσταιναν από «πουντά μαλίνια» και ένα σωρό τέτοια. Ο φούρνος του Τσάκα ήταν κολλητός τελευταία με το κουρείο του και επειδή πάντοτε είχαμε αλάτι και ξύδι για τα φαγητά, τους πατοάδες κλπ., είχα αναλάβει το ρόλο του βοηθού του Έκτορα στην οδοντιατρική. Με το πρώτο σήμα του έτρεχα με ένα ποτήρι αλάτι και ξύδι, το ανακάτωνα γρήγορα για να το δώσει στον ασθενή, μετά την εξαγωγή, για αιμοστατικό. Ανασθητικό βέβαια δεν υπήρχε, οι τανάλλες ήταν, ο Θεός να φυλάει, από σκουριά και βρωμιά, αλλά η δουλειά γινόταν. Είχα πάρει το ρόλο του βοηθού σαν σοβαρή επιστημονική προσφορά στην κοινωνία, ιδίως στις δύσκολες περιπτώσεις, που έ-

Κοινωνικά Πάργας

Γεννήσεις:

- Ο Πανούσης Δημήτριος και η Ερμώνα Βάσσου απέκτησαν αγόρι στις 5-8-2010.
- Ο Γραμματικός Σπυρίδων & η Μπιρμπίλη-Χαραλάμπους Χριστίνα απέκτησαν δίδυμα κορίτσια στις 22.12.2010.
- Ο Τσίτσας Νικόλαος & η Ξενικάκη Εμμανουέλα απέκτησαν αγόρι στις 09.12.2010.
- Ο Δημόπουλος Μιχαήλ & η Πλασκασοβίτη Αθανασία απέκτησαν κορίτσι στις 08.01.2011.
- Ο Ντρίκας Χρ. Βασίλειος & η Λιόλιου Ευαγγελή απέκτησαν αγόρι στις 17.01.2011.
- Ο Καρδάνης Ηλίας & η Κουνή Παρασκευή απέκτησαν κορίτσι στις 22.01.2011.
- Ο Βέκιος Μάρκος & η Αγγελική Πετρονάνου απέκτησαν αγόρι στις 03.02.2011.
- Ο Πάνου Άγγελος & η Αναστασία Αλίκη-Άνα απέκτησαν κορίτσι στις 18.02.2011.
- Ο Τσιγλάκης Ελευθέριος & η Βερλέτη Παναγιώτα απέκτησαν αγόρι στις 10.03.2011.
- Ο Κάσιος Δημήτριος & η Ντάγκα Ιωάννα απέκτησαν αγόρι στις 14.03.2011.

Γάμοι:

- Ο Μήτρου Εγγέλιος του Βασιλείου & η Παπαπάσχου Αλίκη του Ηλία τέλεσαν Πολιτικό Γάμο στην Πάργα στις 30.12.2010.
- Ο Παναγιωτίδης Ανδρέας-Δημήτριος του Βασιλείου & η Σπύρου Αθηνά του Εγγέλιου τέλεσαν Πολιτικό Γάμο στο Καναλλάκι στις

12.02.2011.

- Ο Δημόπουλος Θεόδωρος του Κωνσταντίνου & η Βασιλείου Ειρήνη του Βασιλείου τέλεσαν Πολιτικό Γάμο στην Πρέβεζα στις 25.02.2011.
- Ο Σκάρπος Στέφανος του Βασιλείου & η Τσαβέλη Ιφιγένεια του Εγγέλιου τέλεσαν Πολιτικό Γάμο στο Καναλλάκι στις 02.03.2011.
- Η Παναγιωτίδη Ελένη-Σαβίνα του Θεόδωρου & ο Βαρδάκης Παναγιώτης του Γεωργίου τέλεσαν Θρησκευτικό γάμο στην Πάργα, στις 06.03.2011.
- Ο Παπανικολάου Κων/νος του Ιωάννη & η Χοιροπούλου Όλγα του Μιχαήλ τέλεσαν Θρησκευτικό γάμο στην Πάργα, στις 05.03.2010.

Θάνατοι:

- Η Παπανίκα Ελένη του Σωτηρίου, χήρα Χρήστου, απεβίωσε στην Πάργα, στις 19.01.2011, ετών 84 ετών.
- Η Γιογάλα Ευαγγελία του Χρήστου, απεβίωσε στα Ιωάννινα, στις 27.01.2011, ετών 73.
- Ο Πετρίδης Γεώργιος του Γρηγορίου, απεβίωσε στην Αθήνα στις 13.02.2011, 83 ετών.
- Ο Λιάλιος Χρήστος του Θεοδώρου, απεβίωσε στην Πάργα στις 21.02.2011, 82 ετών.
- Ο Παπανδρέου Αναστάσιος του Γρηγορίου, απεβίωσε στη Θέρμη Θεσσαλονίκης, στις 08.03.2011, 39 ετών.
- Η Δρίγγου Σοφία του Γεωργίου, χήρα Παναγιώτη, απεβίωσε στην Πάργα, στις 11.03.2011, ετών 87.

Επισκεφθείτε το site Εθνικό Οπτικοακουστικό Αρχείο (ΕΟΑ) www.avarchive.gr

Θα δείτε στιγμιότυπα από την άφιξη της Φρειδερίκης στην Πάργα για τα εγκαίνια του Δημοτικού Σχολείου 1955, το σπίτι του παιδιού στην Ανθούσα, καθώς επίσης και το Βάλτο.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Παργινών Αθηνών εύχεται στους αναγνώστες της «Πάργας» Καλή Ανάσταση & Καλό Πάσχα

Περιεχόμενα

Γένση από Έκτορα	1,12
Κοινωνικά	2
Μικρές Ειδήσεις	3-5
Τούλα-Όλγα Στεφανίδου-Μαλακάτα	5
Παργινές συνταγές	6
Κοπή βασιλόπιτας Συλ. Παργινών Αθηνών	6
Ασχολίες και επαγγέλματα σχετικά με την ελιά	7-10
Ετήσια Γενική Συνέλευση Συλ. Παργινών Αθηνών	11
Γνωρίζετε ότι	13
25η Μαρτίου 1821 - Κων. Κανάρης	14-15
Παργινό Καρναβάλι	16

Σημείωμα του ΕΚΔΟΤΗ

Καλωσορίσαμε το 2011 εν τω μέσω οικονομικής κρίσης, απεργιακών κινητοποιήσεων αυστηρών φορολογικών μέτρων και μειώσεων μισθών.

Πολιτικοί που σφάζονται στα τηλεοπτικά παράθυρα, γκρίνια και αδιέξοδο...Δύσκολα τα πράγματα.

Όπως, όμως, λέει ο σοφός λαός μας: «Η φτώχεια θέλει καλοπέραση». Ας μη χάσουμε, λοιπόν, το χιούμορ μας κι ας οπλιστούμε με χαμόγελο και αισιοδοξία για να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες.

Το φετινό Παργινό καρναβάλι περιέγραφε αυτήν ακριβώς την εικόνα: παιδιά, γυναίκες και άντρες αψηφώντας το τσουκτερό κρύο και τη βροχή χόρεψαν και σκόρπισαν κέφι και χαρά. Χωρίς χρηματοδότηση από κανέναν φορέα, χωρίς καν τον καιρό για σύμμαχο.

Δεν είναι αδιαφορία για όσα δεινά συμβαίνουν γύρω μας. Είναι η αγάπη για τη ζωή.

Καλό Πάσχα

Ενισχύσεις - Συνδρομές

10 € Δεσύλλας Ντίνος, Αϊβάτογλου Αλεξάνδρα, Μπάτσιον Ντίνος.

15 € Παλαβάτσου Βασιλική.

20 € Αξή Ελπίδα, Γιογάλας Θωμάς, Κορμπάλας Στέφανος, Χαμιάλογλου Ιωάννης, Πετσάλης Κων/νος, Βαρσάκη Λινάρδου Λίτσα, Μπάτσιου Εντυχία, Δεσύλλας Βασίλειος, Γκρέτης Λεωνίδα, Ζαρκάδης Δημοσθένης, Μωραϊτης Στέφανος, Δέσκας Χαράλαμπος, Ρούσης Φ. Κων/νος, Βερλίγκας Γεώργιος, Πετρονάνος Γεώργιος, Παντακίδου Γεωργία, Τσουμάνης Σπυρίδων, Σακελλάρειου-Μπόμπη Κική, Ζούλας Σπύρος, Δράκος Ανδρέας, Δέσκα Λίτσα, Δημητριάδης Σπύρος, Δούλη Ελευθερία, Ανδίκου Ελένη, Νταλή Χρυσούλα, Δημητριάδης Σάββας, Καράλη Δέσποινα, Δημογιάννης Χαρίλαος, Γκούσης Αθανάσιος, Νικολάου Φιορέ-

νια, Στέλιος Λεάνδρος, Δράκου Μαργαρίτα, Σωτηρίου Αλεξάνδρα, Βάσσου Ερμώνα, Δράκος Κων. Αναστάσιος, Βαβιτσιώτη Δήμητρα, Δάνδολος Νικόλαος, Σταματιάδη Νίκη, Ζώτος Ηλίας, Ζώτος Αλέξιος, Ζώτου Μαρία, Ζώτος Η. Σπυρίδων, Ζώτος Βασίλειος, Κυριάκης Εγγέλιος, Δανδολου-Διγαλάκη Βάσω, Μεταλινού Μαρία, Δημογιάννης Ιωάννης, Γιάκης Κων/νος.

25 € Κοτρώτιος Σωτήρης, Νικολάου Αικατερίνη.

30 € Βουρεκάς Κώστας, Κασίμης Σπυρίδων, Κορμπάλας Μιχαήλ, Στέλιος Παναγιώτης, Περράκης Γεώργιος, Δράκου Νίκη, Κώστας Γεώργιος, Δεσύλλα Όλγα, Δεσύλλα Δέσποινα, Χαλαμπίδου Αικατερίνη, Μπαράτσα-Μήτση Έλενα, Βάσσος Σπυρίδων, Σταθόπουλος Μενέλαος, Γεωργίου Κων/νος, Μπλέκου Αλέκα.

40 € Βουρεκά Μαρίνα & Θόδωρος, Μπακαγιάννης Χρήστος.

50 € Στέλιος Τ. Νικόλαος, Κατσαούνου-Δέσκα Δώρα, Μίξης Γεώργιος, Τσοβίλης Αλέκος, Γκούλιουρας Μιχαήλ, Μπάκουλη Δάφνη & Μιχαήλ, Δράκος Σάκης, Βουρεκά Ευαγγελία, Μαυροδόντης Νικόλαος & Σοφία, Γιούργα Έλλη, Μπιτζιλέκη Έλλη, Δημογιάννης Αργύρης, Λειβαδά Ευγενία, Καλαντζής Αγγέλης, Γιούργα Αλκμήνη, Φώτου-Κατσογιάννη Ελένη, Τζούρος Πέτρος, Βέργος Σ. Αθανάσιος, Μπακαγιάννης Εγγέλιος & Φωφώ, Βάσσος Βασίλειος, Βουρεκάς Σταύρος, Λαμπρόπουλος Τάκης, Ζέρης Παναγιώτης, Δράκου Εντυχία & Τζοβάνος Γιώργος, Βουρεκάς Νεκτάριος, Πετρίδης Γεώργιος, Δράκος Γεώργιος, Μπάκουλη Νίκη, Βουρεκά Ελευθερία.

70 € Βάσσος Ελευθέριος, Παπανίκα Ουρανία, Μπάκουλης Γεράσιμος & Ματίνα.

105 € Στέλιος Δημοσθένης.

120 € Στέλιος Τιμ. Δημήτριος.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΑΜΕΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ!!!

Ιδιοκτήτης: Σύλλογος Παργινών Αθηνών-Πειραιά-Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ»
Μαρίκας Κοτοπούλη 10, • 104 32 Αθήνα • Τηλέφωνο Γραφείου: 210 5225788 • Fax: 210 5237773
Εκδότης-Διευθυντής: Βέργος Αθανάσιος, Πετμεζά 16, 11743 Αθήνα, Τηλ.: 210 9240940
Σύνταξη: Δ.Σ. Συλλόγου

Εμβάσματα: Στέλιος Δημήτριος, Κώστα Βάρναλη 34, 122 44 Αιγάλεω, Τηλ.: 210 5615740
Στην Πάργα εισπράττουν οι: Γκούλιουρα-Γκούνα Τασία, Ανδρέου Γεώργιος, Λένης Κ. Γεώργιος
Παραγωγή: Press Line, Μάγερ 11, Τηλ.: 210 5225479

Τα κείμενα που φέρουν υπογραφή, εκφράζουν τις απόψεις του συγγραφέα τους.
Η Συντακτική Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα της μη δημοσίευσης ή της σύντηξης των κειμένων κατά την κρίση της.

Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις

Περιφερειακό Συμβούλιο Ηπείρου

Το πρώτο αιρετό περιφερειακό Συμβούλιο Ηπείρου είναι πια γεγονός. Αποτελείται από 51 περιφερειακούς Συμβούλους. Τριάντα δύο (32) σύμβουλοι από την παράταξη του Αλ. Καχριμάνη, 15 από την παράταξη του Βαγγέλη Αργύρη, 2 από τη «Λαϊκή Συσπείρωση» και από 1 από τις δύο άλλες παρατάξεις της Αριστεράς, «ΑΥ.Π.Ο» και «Αριστερή Παρέμβαση» θα αποτελούν το πρώτο αιρετό Περιφερειακό Συμβούλιο της Ηπείρου. Ο συνδυασμός του Αλ. Καχριμάνη εκλέγει: 14 από το Νομό Ιωαννίνων, 7 από το νομό Άρτας, 6 από το Ν. Πρέβεζας και 5 από το Ν. Θεσπρωτίας. Από την παράταξη του Βαγγέλη Αργύρη εκλέγονται: 7 από το Ν. Ιωαννίνων, 3 από το Ν. Άρτας, 3 από το Ν. Πρέβεζας και 2 από το Ν. Θεσπρωτίας.

Η «Λαϊκή Συσπείρωση» 1 από Γιάννινα και «Αριστερή Παρέμβαση» 1 στο Ν. Άρτας.

Γεωπάρκο Ηπείρου

Μετά από συντονισμένες ενέργειες της Αναπτυξιακής Εταιρείας «Η-ΠΕΙΡΟΣ Α.Ε.» και του Ινστιτούτου Γεωλογικών και Μεταλλευτικών Ερευνών (ΙΓΜΕ), η περιοχή Βίκου-Αώου αναγνωρίστηκε ως Γεωπάρκο και εντάχθηκε στο Ευρωπαϊκό Δίκτυο Γεωπάρκων της UNESCO.

Αυτό ανακοινώθηκε επίσημα στο 4ο Παγκόσμιο Συνέδριο Γεωπάρκων, που πραγματοποιήθηκε στη Μυτιλήνη από 1 έως 5 Οκτωβρίου 2010, όπου συμμετείχαν 350 σύνεδροι από 41 χώρες απ' όλο τον κόσμο.

Έτσι η Ήπειρος απέκτησε το πρώτο αναγνωρισμένο Γεωπάρκο της, που είναι ένα από τα τέσσερα που υπάρχουν στη χώρα μας, όταν σε όλο τον κόσμο υπάρχουν 77 και στην Ευρώπη 42 αναγνωρισμένα Γεωπάρκα.

Τα άλλα τρία είναι: του Απολιθωμένου Δάσους Λέσβου, του Ψηλορείτη Κρήτης και του Χελμού-Βουραϊκού Πελοποννήσου.

Να σημειώσουμε ότι η υποψηφιότητα του Γεώτοπου Βίκου-Αώου, από τις προτεινόμενες, ήταν η μοναδική που επελέγη για τη χώρα μας και ότι στο Γεωπάρκο περιλαμβάνονται η οροσειρά της Τύμφης, η χαράδρα του Βίκου και του Βοϊδομάτη, η χαράδρα του Αώου, το όρος Τραπεζίτσα, η περιοχή της ένωσης των ποταμών Αώου-Βοϊδομάτη-Σαραντάπορου, τα όρη Σμόλικας και Κλέφτης καθώς και οι ιαματικές πηγές Καβάσιλων και Αμάραντου.

Στο απόσπασμα Σύβota - Πάργα

Σε πορεία καταστροφής οδηγεί η κυβέρνηση τη σημαντική τουριστική ζώνη της Βορειοδυτικής Ελλάδας, καθώς αποφασίστηκε όχι μόνο να περάσει ο αγωγός South Stream από τα Σύβota και την Πάργα, αλλά επιπρόσθετα να δημιουργηθεί και εργοστάσιο συμπίεσης Φυσικού Αερίου στην περιοχή!!!

Εδώ όμως μιλάμε για μια περιοχή καταξιωμένη τουριστικά, που δέχεται μαζικό τουρισμό. Σύμφωνα με τα στοιχεία των τουριστικών εκπροσώπων της περιοχής μόνο το 2009 οι διανυκτερεύσεις από αλλοδαπούς τουρίστες έφτασαν τις 500.000 για την Πάργα και τις 100.000 για τα Σύβota. Την ίδια ώρα το τουριστικό προϊόν που διαθέτουν είναι ανταγωνιστικό όχι μόνο μέσα στην Ελλάδα, αλλά κυρίως στην ευρύτερη περιοχή της Μεσογείου, ενώ συμμετέχει στο εισόδημα των πολιτών τους με ποσοστό πάνω από 50%.

Μετά την εγκατάσταση όμως του εργοστασίου και την έλευση του αγωγού, ποιος θα έρθει να κάνει διακοπές κοντά στα εργοστάσια αερίου, με τη θερμοκρασία της περιοχής να πάνει «κόκκινο» ενώ οι όξινες βρο-

χές θα δίνουν και θα παίρνουν; Αυτονόητη η απάντηση... Κανείς!

Η ιστορία αυτή ξεκίνησε στις αρχές του 2006, οπότε για πρώτη φορά ακούστηκε ότι η ΔΕΠΑ ζητούσε να τοποθετηθεί στην ευρύτερη περιοχή τις εγκαταστάσεις του αγωγού Φ.Α.

Η ΔΕΠΑ προχώρησε στη σύνταξη μελέτης στην περιοχή, σαν να μη συμβαίνει τίποτα. Σύμφωνα με τη μελέτη της ΔΕΠΑ, οι εγκαταστάσεις του εργοστασίου συμπίεσης με 3 στρέμματα επιφάνεια των κτιρίων εκτείνονται σε περίπου 50 στρ., ώστε «ο χώρος να επιτρέπει μελλοντική επέκταση των εγκαταστάσεων», ενώ η προτεινόμενη χάραξη του αγωγού θα έχει μήκος 7.062μ. με πίεση 150 bar.

Απόσπασμα άρθρου από
ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ ΠΕΜΠΤΗ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ 2011

235% Αύξηση στα τέλη ύδρευσης στο Δήμο Πάργας

Με ιδιαίτερη έκπληξη πληροφορηθήκαμε ότι στη συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου, που πραγματοποιήθηκε στις 17/1/11 η δημοτική παράταξη του κ. Αθανασίου Λιόλιου αποφάσισε να αυξήσει το πάγιο τέλος στο λογαριασμό ύδρευσης κατά 235%. Αυτό που οφείλουμε να τονίσουμε και αποτελεί απορίας άξιο είναι ότι η πρόταση έφτασε στο Δημοτικό Συμβούλιο χωρίς να έχει προηγηθεί ενημέρωση ή διαβούλευση με τα «δημοτικά» διαμερίσματα, όπως προβλέπεται. Η απόφαση αυτή λειτουργεί εις βάρος των δημοτών μας αφού δε λαμβάνει υπόψιν τους δημότες υψηλού και χαμηλού εισοδήματος. Εύλογα, λοιπόν, τίθεται τόσο θέμα νομιμότητας όσο και θέμα κοινωνικής πολιτικής και αλληλεγγύης.

Κοπή πίτας Συλλόγου Γυναικών Πάργας «Δηϊδάμεια»

Την Παρασκευή 21 Γενάρη 2011 ο Σύλλογος Γυναικών Πάργας «Δηϊδάμεια» έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα του. Η γιορτινή συγκέντρωση έλαβε χώρα στο ολοκαίνουργιο και φιλόξενο ξενοδοχείο «SOL» στο Φάληρο - Κρυονέρι. Παρά το βροχερό της ημέρας η εκδήλωση σημείωσε μεγάλη προσέλευση μελών και φίλων. Παρευρέθησαν πολλοί εκπρόσωποι τοπικών Συλλόγων, ο Δήμαρχος Πάργας Αθανάσιος Λιόλιος και ο Πρόεδρος του Συλλόγου Παργινών Αθηνών Αθ. Βέργος.

Η Πρόεδρος Αλεξάνδρα Κώτσιου-Τζούρου ευχήθηκε σε όλους τους παρευρισκόμενους καλή και δημιουργική χρονιά και αναφέρθηκε περιληπτικά στις δραστηριότητες του Συλλόγου. Στη συνέχεια έκοψε την πίτα ο Δήμαρχος κ. Αθανάσιος Λιόλιος με τον πρόεδρο του Συλλόγου Παργινών Αθηνών κ. Αθανάσιο Βέργο. Τα φλουριά ήταν δύο και τυχερές της βραδιάς και της χρονιάς η Μαρίτσα Δεσύλλα και η Κασμηρία Αυλωνίτη. Τα αναμνηστικά δώρα που συνόδευαν τα φλουριά ήταν προσφορά της Ελένης Δημογιάννη και της Ελένης Δούκα.

Διεθνής ημέρα της γυναίκας

Η Διεθνής Ημέρα της Γυναίκας γιορτάζεται κάθε χρόνο στις 8 Μαρτίου, σε ανάμνηση μιας μεγάλης διαμαρτυρίας που έγινε στις 8 Μαρτίου 1857 από τις εργάτριες κλωστοϋφαντουργίας στη Νέα Υόρκη. Τότε οι εργάτριες στην κλωστοϋφαντουργία, που διαδήλωσαν με αιτήματα «δεκάωρη δουλειά, φωτεινές και υγιεινές αίθουσες εργασίας, μεροκάματα ίσα με των κλωστοϋφαντουργών και των ραφτών», αντιμετώπισαν την αστυνομική βία και καταστολή. Η διαδήλωση πνίγηκε στο αίμα. Στις 8 Μάρτη

Η ΠΑΡΓΑ

Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις

1910 η Γερμανίδα Κλάρα Τσέτκιν, μια από τις μεγαλύτερες γυναίκες φυσιογνώμες του παγκόσμιου εργατικού επαναστατικού κινήματος, πρότεινε και υιοθετήθηκε στη Β' Διεθνή Συνδιάσκεψη των σοσιαλιστριών γυναικών να εορτάζεται κάθε χρόνο η μέρα αυτή ως επέτειος για την ηρωική θυσία των απεργών γυναικών που έγινε στις 8 Μάρτη 1857 στη Νέα Υόρκη. Η μέρα αυτή είναι μέρα συνέχισης του αγώνα του δημοκρατικού γυναικείου κινήματος κατά των φυλετικών διακρίσεων και της ανισοτιμίας των γυναικών στα πλαίσια της εκμετάλλευσης.

Παργινό Καρναβάλι 2011

Σε κλίμα χαράς, ευθυμίας και ζωντάνιας πραγματοποιήθηκε το 5ο οργανωμένο Παργινό Καρναβάλι στις 6-3-11. Οι γυναίκες του Συλλόγου Γυναικών Πάργας «Δηϊδάμεια»

για μια ακόμη φορά απέδειξαν την οργανωτικότητα, τις ικανότητές τους, το κέφι τους. Χωρίς καμία χορηγία από κανένα φορέα δημιούργησαν μια φαντασμαγορική βραδιά που κατέβασε όλους τους Παργινούς στην παραλία.

Παρήλασαν είκοσι οκτώ γκρουπ καρναβαλιστών και αρκετά άρματα με αφετηρία την πλατεία Κανάρη έως το Καμίνι.

- Οι εκδηλώσεις των αποκριών ξεκίνησαν με γλέντι και χορό την Παρασκευή 4-3-11 στο προαύλιο του Α' δημοτικού σχολείου από τους μαθητές.
- Το Σάββατο το πρωί το κυνήγι του χαμένου θησαυρού με αφετηρία την άγκυρα στο λιμάνι.
- Το βράδυ του Σαββάτου με χοροεσπερίδα στο κέντρο Ραντεβού.
- Την Κυριακή το βράδυ με την παρέλαση καρναβαλιστών και αρμάτων. Οι θεματικές ενότητες ήταν εμπνευσμένες από την επικαιρότητα και το χτες.

Η παρέλαση έκλεισε με το άρμα του Βασιλιά Καρνάβαλου (Αθανάσιος Βέργος) ο οποίος πλαισιωνόταν από το χαρέμι του Γιώτα Μπόλωση, Μαρκέλα Τζούρου και Σοφία Φιλίππου και τους υπηρέτες, τα παιδιά Θεωδωράκη Κόκορη και Γεράσιμο Αξή.

- Το κάψιμο του Καρνάβαλου πραγματοποιήθηκε στο λιμάνι αργά το βράδυ και η εορταστική βραδιά έκλεισε με χορό ο οποίος συνεχίστηκε στα καταστήματα της πόλης έως τα ξημερώματα.

Θεατρικό εργαστήρι Πάργας «Η Αυλαία»

Το θεατρικό εργαστήρι Πάργας «Η Αυλαία» παρουσιάζει φέτος το έργο του Άκη Δήμου «Απόψε τρώμε στις Ιοκάστης».

Η πρεμιέρα θα δοθεί την Παρασκευή 1η Απριλίου 2011 στις 20.30 στο Πνευματικό Κέντρο Πάργας.

Ένας πεθαμένος εργοστασιάρχης έρχεται από τον άλλο κόσμο για να σώσει την οικογένειά του από το χείλος της οικονομικής καταστροφής. Διαλέγει τη μέρα που η γυναίκα του Ιοκάστη ετοιμάζει δείπνο μαζί με την κόρη της για να γιορτάσει τον ερχομό του γιού τους.

Το έργο «Απόψε τρώμε στις Ιοκάστης» είναι μια σύγχρονη κωμωδία, μια τρελλή κοινωνική σάτυρα της ελληνικής πραγματικότητας.

Η μετανάστευση, η ομοφυλοφιλία, ο νεοπολιτισμός, ο ρόλος της οικογένειας, τα πολιτικά και καπιταλιστικά παιχνίδια, είναι κάποια από τα κοινωνικά φαινόμενα που θίγονται στο έργο μέσα από πολλά φαρσικά στοιχεία.

Παραγωγή / Σκηνοθεσία: ΑΥΛΑΙΑ

Παίζουν: Ιοκάστη Ζωή Μπάτσιου, Φάντασμα: Γρηγόρης Γεωργίου

Στέφανο: Γιώργος Βουγιούκας, Κάτια: Χάρις Σπυρίδη

Γιούρι: Κώστας Πιτσάρος, Κοσμάς: Γιάννης Τάσης

Νάντια: Jacqueline Gregoire

Πρεμιέρα: ΠΑ 1η Απριλίου 2011

Παραστάσεις:

ΣΑ 2-04 2011/ ΚΥ 3-04 2011

ΠΑ 08-04-2011/ ΣΑ 09-04-2011/ ΚΥ 10-04-2011

ΣΑ 16-04-2011/ ΚΥ 17-04-2011

ΤΡ 26-04-2011/ ΤΕ 27-04-2011

Το λιμάνι στο Βάλτο - Κλεοπάτρας

Το λιμάνι, όπου το 31 π.Χ. αγκυροβόλησε ο στόλος με τη βασίλισσα Κλεοπάτρα πριν τη ναυμαχία του Ακτίου, υποδέχεται όλο το χρόνο ψαράδες και, από το Μάιο μέχρι τον Οκτώβριο εκατοντάδες πλοία και ένα σημαντικό αριθμό σκαφών.

Το 2010 για κάποιες καλοκαιρινές ημέρες απαρτιζόταν εβδομήντα πλοία (ιστιοπλοϊκά, θαλαμηγούς, ταχύπλοα κ.ά.).

Οι ιδιοκτήτες των πλοίων αυτών είναι πελάτες για την πόλη της Πάργας (για τα εστιατόριά της, τα καταστήματα και τις καφετερίες της...) αφού ένα καϊκι τους μεταφέρει κάθε μισή ώρα από και προς την πόλη κατά την τουριστική περίοδο.

Παρόλα αυτά, οι τουρίστες και πελάτες αυτοί δεν έχουν στη διάθεσή τους ούτε καν... την παραμικρή υπηρεσία στο λιμάνι του Βάλτου!

Δεν υπάρχουν δημόσιες τουαλέτες ή αποχωρητήρια για τους πολυάριθμους περιπατητές και επισκέπτες, όπως δυστυχώς προδίδουν τα γειτονικά χωράφια και ο δρόμος προς τη Μονή Βλαχερνών.

Δεν υπάρχουν δημόσιες ντουζιέρες παρά μόνο μία βρύση χωρίς υποδομή, αποτελώντας πηγή μόλυνσεων.

Απομένει ένα λυπηρό θέαμα από εγκαταλειμμένες και ναυαγημένες βάρκες... Ένας σκέτος σκουπιδότοπος!

Όλο και περισσότερες προσαρμαγμένες βάρκες παρατηρούνται κάθε χρόνο, μειώνοντας τις ελεύθερες θέσεις για διάφορα σκάφη στην αποβάθρα.

Επιπλέον, είναι γνωστό ότι το λιμάνι της Πάργας δεν έχει υποδομές για να διατίθεται σε σκάφη αναψυχής, εφόσον υφίσταται συχνά φαινόμενα κακοκαιρίας και προορίζεται μόνο για υπηρεσιακά και περιηγητικά πλοία.

Η αναμόρφωσή του επιβάλλει χρηματοδότηση πέρα των οικονομικών δυνατοτήτων του Δήμου, κάτι που πιθανώς να μεταμόρφωνε και το τωρινό έξοχο τοπίο!

Φυσικά μιλούμε για περιοχή που δεν έχει πρόσβαση αμαξίτου δρόμου γιατί οι διοικούντες ατενίζουν το πέλαγος εδώ και χρόνια.

Φαίνεται λοιπόν πως είναι απαραίτητο και μάλιστα επιτακτικό να παρθούν τέτοια μέτρα ώστε η προσάραξη πλοίων στο λιμάνι να πραγματοποιείται μέσω καταβολής ενός μισθώματος-ενοικίου, με σκοπό να προσφέρει τουλάχιστον μία βασική άνεση και ασφάλεια σε ιστιοπλόους και τουρίστες που το επισκέπτονται...

Και για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο, δύο τρόποι υπάρχουν: είτε μέσω δημόσιας χρηματοδότησης είτε με την αναζήτηση ιδιωτικών επενδυτών.

Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις • Μικρές Ειδήσεις

«Εφυγε» η Ανί Ζιραντό

Στα 81 της χρόνια «έφυγε» η Ανί Ζιραντό, μιά από τις γνωστότερες ηθοποιούς του γαλλικού κινηματογράφου. Γεννήθηκε στις 25 Οκτωβρίου 1931 και αρχικά φοίτησε σε σχολή νοσοκόμων, πριν παρακολουθήσει μαθήματα ηθοποιίας.

Συνεργάστηκε με τον Λουκίνο Βισκόντι με αποκορύφωμα την ταινία «Ο Ρόκο και τ' Αδέλφια του» στην οποία υποδύεται την πόρνη Νάντια, μαζί με τον Αλέν Ντελόν και τον Ρενάτο Σαλβατόρε, με τον οποίο παντρεύτηκε και απέκτησε την κόρη της Τζούλια.

Από το 1960 έως το 1980 έπαιξε σε 120 ταινίες, μερικές από αυτές οι «Ντίλιγκερ», «Πέθανε» του Μάρκο Φερέρι και «Vivre pour Vivre» του Κλοντ Λελούς, με κοστούμια του Ιβ Σεν Λοράν.

Με το διάσημο σκηνοθέτη ξανασυνεργάστηκε πολλά χρόνια αργότερα, το 1996 στους «Αθλιούς». Τελευταία εμφάνιση της ηθοποιού στη μεγάλη οθόνη ήταν το 2002, όταν ενσάρκωσε την αυταρκική μητέρα της Ιζαμπέλ Ιπέρ στην ταινία του Μίκαελ Χάνκε «Η Δασκάλα του Πιάνου» για την οποία τιμήθηκε με το βραβείο Σεζάρ δεύτερου ρόλου.

Εκτός από το βραβείο αυτό κέρδισε το βραβείο Suzanne Bianchetti το 1956 και το 1977 κέρδισε το βραβείο César για την καλύτερη ηθοποιό που απεικονίζει το χαρακτήρα τίτλου σε Docteur Francoise Gailland. Στο Φεστιβάλ Βενετίας κέρδισε το κύπελλο Volpi (καλύτερη ηθοποιός) το 1965. Η τελευταία της εμφάνιση ήταν το 2007 στο ντοκιμαντέρ με τίτλο «Ainsi va la vie» ('Έτσι είναι η ζωή) του Νικολά Μπολιέ, με θέμα την ασθένεια του Αλτσχάιμερ από την οποία έπασχε και η ίδια.

Στην Πάργα, γυρίστηκαν σκηνές για την ταινία «On a volé la cuisse de juriter» το 1979 με πρωταγωνίστρια την Annie Girardot, τον Philippe Noiret με άλλους ηθοποιούς και τη συμμετοχή πολλών Παργινών όπως Θεωδωρή Αυλωνίτη, Λευτέρη Σπανό, Βασίλειο Δρίγγο, Ιωάννη Μπάτσιο, Νικόλαο Σ. Βέργο, Γρηγόρη Λιάρο κ.ά.

Αθλητική Διάκριση

Ο Βαγγέλης Πλασκασοβίτης του Ευθυμίου και της Ελευθερίας έλαβε μέρος στους Πανελλήνιους αγώνες Πυγμαχίας που πραγματοποιήθηκαν στον Αγ. Κοσμά Αττικής στις 13-3-2011. Στην κατηγορία των 60 κιλών κατέκτησε το χάλκινο μετάλλιο.

Τον συγχαίρουμε και του ευχόμαστε υψηλότερες διακρίσεις.

Σταματία (Τούλα) - Όλγα Στεφανίδου Μαλακάτα

Γεννήθηκε στο Μαργαρίτι Θεσπρωτίας το 1920. Η καταγωγή της από την πλευρά του πατέρα της ήταν η Βήσση της Ηπείρου και από την πλευρά της μητέρας της, το γένος Μέξη, ήταν από το Λάμποβο της Β. Ηπείρου.

Για να μπορέσει να τελειώσει το γυμνάσιο τα δύσκολα εκείνα χρόνια, οι γονείς της την έστειλαν σε συγγενείς, αρχικά στο Αγρίνιο και έπειτα στα Γιάννινα και στην Παραμυθιά. Στην Ε' τάξη στο μικτό γυμνάσιο Παραμυθιάς ήταν το μοναδικό κορίτσι. Μοναχοκόρη τη λέγανε και καθόταν στο ίδιο θρανίο με το συγχωρεμένο Γιαννάκη Αντωνίου από την Πάργα. Συμμαθήτριάς της ήταν ο Ισούφ Πρόνιος.

Έλαβε μέρος στην Εθνική Αντίσταση και στο Α' Πανελλαδικό συνέδριο της ΕΠΟΝ.

Το 1950 παντρεύτηκε με τον Πέτρο Μαλακάτα, γεωπόνο, με καταγωγή από την Άμπλιανη Ευρυτανίας. Απέκτησε τρία παιδιά, ένα αγόρι και δύο κορίτσια. Το ένα κορίτσι το βάφτισε ο αληθιμόνητος Αλέκος Μπάγκας, επί σειρά ετών Δήμαρχος της Πάργας.

Αφού τελείωσε τη σχολή Μαιών, εργάστηκε για δεκαπέντε χρόνια ως μαία και αργότερα, ως συνταξιούχος, πήρε δίπλωμα ανθοκομίας και δίπλωμα μελισσοκομικής με τα οποία ασχολήθηκε σε μεγάλο βαθμό.

Επίσης, ίδρυσε στην Άμπλιανη Ευρυτανίας λαογραφικό μουσείο και για δεκαετίες ολόκληρες επιδόθηκε με ιδιαίτερο ζήλο στη συγκρότηση και τη λειτουργία του.

Εξέδωσε βιβλία λαογραφικού περιεχομένου: «Μαργαρίτι» 1989, «Άμπλιανη Ευρυτανίας» 1998, «Μαργαρίτι γενέθλια γη» 2000, «Σκόρπια φύλλα» 2008.

Στην Πάργα έζησε τα παιδικά της χρόνια κοντά σε συγγενείς της. Στα βιβλία της «Μαργαρίτι» και «Μαργαρίτι γενέθλια γη» γίνονται αναφορές στην Πάργα και σε πρόσωπα της εποχής. Για περισσότερα από δέκα χρόνια αρθρογραφεί στην εφημερίδα του Συλλόγου Παργινών Αθήνας, «Η ΠΑΡΓΑ». Για το έργο της και την προσφορά της στα γράμματα βραβεύτηκε από το Σύλλογο Παργινών Αθήνας στις 13 Ιανουαρίου 2002. Επίσης έχει αρθρογραφήσει και στην περιοδική εφημερίδα «Τα νέα του Μαργαριτίου».

Την ευχαριστούμε ακόμη μία φορά και με χαρά αναμένουμε να στολίσει την εφημερίδα μας με νέα άρθρα της.

Φεβρουάριος 2011

Σπανάκι κοκκινιστό τσιγαριστό

Υλικά:

1 κιλό σπανάκι
1 ποτηράκι κρασιού λάδι
1 κρεμμυδάκι ξερό
1 ματσάκι άνηθο (περίπου)
1 ματσάκι φρέσκα κρεμμυδάκια
1 σκελίδα σκόρδο ψιλοκομμένη
3 κουταλιές σούπας ξύδι
1 μεγάλη κουταλιά πελτέ ντομάτα διαλυμένη σε μισό ποτήρι νερό
πιπέρι, λίγο αλάτι

Εκτέλεση:

Τσιγαρίζουμε το λάδι με το ξερό κρεμμυδάκι. Προσθέτουμε ψιλοκομμένα τα κρεμμυδάκια, τον άνηθο και τη σκελίδα το σκόρδο ψιλοκομμένη. Ρίχνουμε το σπανάκι αφού το έχουμε τσιγαρίσει για να μαραθεί. Τα σβήνουμε με το ξύδι, προσθέτουμε τη ντομάτα και λίγο νεράκι και τ' αφήνουμε να βράσουν. Προς το τέλος βάζουμε αλάτι και πιπέρι.

Γαλατόπιτα

Υλικά:

1½ κιλό φύλλο κρούστας
5 ποτήρια γάλα
2 φλιτζάνια ζάχαρη
1 φλιτζάνι σιμιγδάλι ψιλό
1 καλή κουταλιά βούτυρο καλό
4 αυγά

Εκτέλεση:

Βάζουμε το γάλα στη φωτιά. Μόλις ζεσταθεί ρίχνουμε τη ζάχαρη και το σιμιγδάλι, ανακατεύοντας καλά μέχρι να πήξει. Μόλις πήξει το κατεβάζουμε από τη φωτιά και προσθέτουμε τα 4 αυγά χτυπημένα μαζί κρόκο-ασπράδι στη συνέχεια προσθέτουμε και την κουταλιά με το βούτυρο. Βουτυρώνουμε το ταψί, στρώνουμε τα μισά φύλλα και ρίχνουμε την κρέμα. Σκεπάζουμε με τα υπόλοιπα φύλλα. Το ψήνουμε για περίπου 1 ώρα στους 180°C.

Καλή επιτυχία

Κοπή βασιλόπιτας 2011 Συλλόγου Παργινών Αθήνας

Στις 16-1-2011 ο Σύλλογός μας έκοψε την καθιερωμένη βασιλόπιτα στο Ξενοδοχείο «ΤΙΤΑΝΙΑ» με τη συμμετοχή μελών και φίλων του Συλλόγου.

Το φλουρί έπεσε στη Γεωργία Βουρεκά στην οποία ο σύλλογος πρόσφερε ένα αναμνηστικό δώρο από τη φίλη του Συλλόγου μας Ελένη Δημουλίτσα που διατηρεί κατάστημα χειροποίητων δημιουργιών στην Πάργα.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν:

- Ο δήμαρχος του Καλλικράτειου Δήμου Πάργας Αθανάσιος Λιόλιος.
- Ο πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου του Καλλικράτειου Δήμου Πάργας Άγγελος Κονιδάρης.
- Ο έφορος Δημοσίων Σχέσεων της Π.Σ.Ε. Κων/νος Κωνής.
- Ο Αθανάσιος Σπυράκος, Δημοτικός Σύμβουλος του Δήμου Αθηναίων στην αντιπολίτευση.
- Ο Περικλής Βασιλάκης, Σύμβουλος του υφυπουργού Τουρισμού (Νικητιάδη Γιώργου), αρμόδιος σε θέματα αθλητισμού.
- Η πρόεδρος του Συλλόγου Γυναικών Πάργας «Δηϊδάμεια» Αλεξάνδρα Κώτσιου-Τζούρου.
- Η πρόεδρος του θεατρικού εργαστηρίου «Η ΑΥΛΑΙΑ» Αλεξάνδρα Σωτηρίου.
- Η Ανδρομάχη Μαλακάτα, κόρη της αρθρογράφου μας Τούλας Στεφανίδου-Μαλακάτα και ο Βασίλειος Τσώνας γλύπτης.

Τις ευχές τους για ένα δημιουργικό και χαρούμενο 2011 μας έστειλαν:

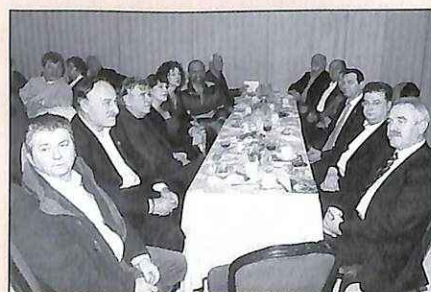
- Οι ιερείς Γεώργιος Κυζιρογλου και Κων/νος Κόκορης.
- Ο Αντιπεριφερειάρχης του Ν. Πρέβεζας Στράτος Ιωάννου.
- Οι βουλευτές του Νομού Πρέβεζας: Δημήτριος Τσουμάνης και Βαγγέλης Παπακρήστος.
- Η πρόεδρος του διεθνούς Συλλόγου Πάργας «The Link» Ειρήνη Παπανικολάου.
- Οι πρώην Δήμαρχοι Πάργας, Σπυρίδων Νούσης και Σπυρίδων Πηγή.
- Ο πρόεδρος του Συλλόγου Αιμοδοτών Ανθούσας «Βασίλειος Χατζής» Περικλής Λιάκρης.
- Η κα Ευπραξία Μπουκουβάλα Τσολοδήμου, απόγονος της ιστορικής οικογένειας των αρματολών Μπουκουβαλαίων.

Στα μέλη και τους φίλους που παρευρέθηκαν και σε εκείνους που έστειλαν τις ευχές τους το Δ.Σ. εύχεται υγεία, ευτυχία και χαρούμενο το 2011 στους ίδιους και στις οικογένειές τους.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Το προεδρείο του Συλλόγου με το Δήμαρχο Πάργας Αθανάσιο Λιόλιο.

Ασχολίες και επαγγέλματα σχετικά με την καλλιέργεια της ελιάς

Καταμεσήμερο Ιουλίου

που κι' αν ακόμα δεν υπήρχαν ελαιώνες θα τους είχα επινοήσει
Ο. Ελύτης

Από τον Αθανάσιο Βέργο

Η ελιά, δένδρο ευλογημένο με πολλές και ευεργετικές ιδιότητες, παράγει τον καρπό και το λάδι που είναι βασικό συστατικό μιας ισορροπημένης Μεσογειακής διατροφής.

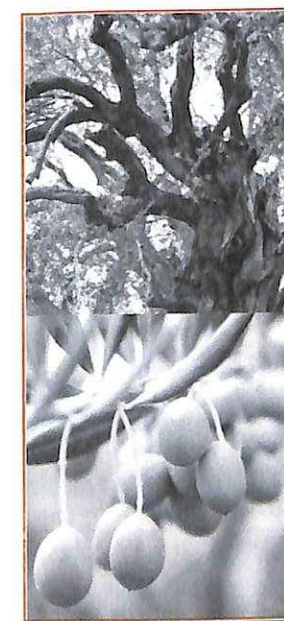
Καλλιεργούνταν στην Αρχαία Ελλάδα σε μεγάλες εκτάσεις ενώ οι ελιές, καθώς και το ελαιόλαδο, αποτελούσαν από τότε μέχρι και σήμερα σημαντικά εμπορικά προϊόντα.

Η καταγωγή της ελιάς πιθανολογείται ότι είναι από το χώρο της ανατολικής Μεσογείου και μεταφέρθηκε εδώ είτε από Έλληνες αποίκους είτε από εμπόρους Φοίνικες. Σε αρχαιολογικές έρευνες, που πραγματοποιήθηκαν στις Κυκλάδες, βρέθηκαν απολιθωμένα φύλλα ελιάς, τα οποία σύμφωνα με τις σύγχρονες μεθόδους χρονολόγησης φαίνεται να είναι ηλικίας 50-60.000 ετών.

Σύμφωνα με την αρχαία ελληνική παράδοση, πατρίδα της ελιάς είναι η Αθήνα και η πρώτη ελιά λέγεται πως φυτεύτηκε από τη θεά Αθηνά στην Ακρόπολη. Οι Έλληνες φαίνεται να ήταν ο πρώτος λαός που καλλιεργήσε την ελιά στον ευρωπαϊκό μεσογειακό χώρο.

Με την άφιξη των Ενετών στην Πάργα το 1401 έχουμε την οργανωμένη καλλιέργεια της ελιάς.

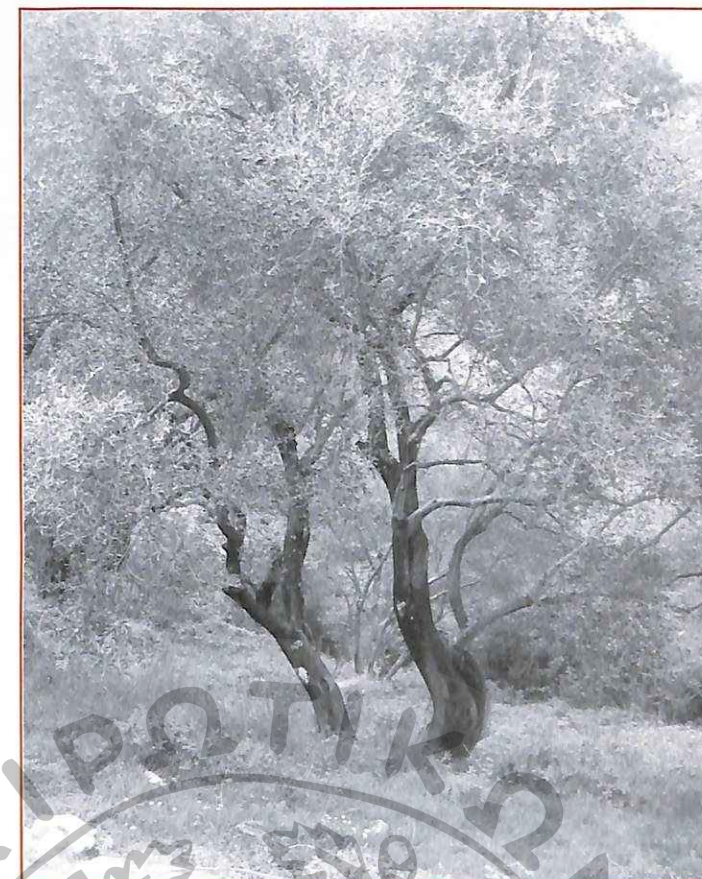
Σταδιακά αναπτύχθηκε και ένας μεγάλος αριθμός επαγγελμάτων, τα οποία σχετίζονται με την καλλιέργεια του πολύτιμου αυτού δένδρου.

Αρχικά, οι εργάτες της γης ήταν αυτοί που φρόντιζαν την ελιά με το σκάψιμο και το καθαρίσμα από άγρια φυτά, χόρτα και ζιζάνια.

Επιδιόρθωναν, επίσης, τους όχθους, τις μάνδρες και έφτιαχναν κόθρους (αναχώματα) για τη συγκράτηση του νερού που βοηθούσε στην ανάπτυξη του δένδρου.

Στη συνέχεια, οι ραβδιστές άξιοι και ευκίνητοι, έριχναν με τέχνη τον καρπό χωρίς να κόβουν κλαδιά και να πληγώνουν το δένδρο. Από τις ραβδιστές ελιές που πρωτομαζεύουν βγαίνει το αγουρόλαδο.

Κατά κανόνα στην Πάργα τα ελαιόδενδρα είναι πανύψηλα γι' αυτό και επιλέγουν να αφήνουν τον καρπό να πέφτει στο έδαφος και μετά να τον μαζεύουν. Για τη μεταφορά τους στα σημεία συγκέντρωσης, στα κτήματα, οι μαζώχτρες χρησιμοποιούσαν καλάθια. Δεκάδες ήταν οι καλάθια που έφθαναν στην Πάργα, κυρίως το φθινόπωρο, για να πουλήσουν τα καλοπλεγμένα καλάθια τους σε διάφορα μεγέθη. Πολλές φορές έχοντας μαζί τους τα υλικά, ανάλογα με τη ζήτηση, έπλεκαν τα καλάθια επιτόπου, στους δρόμους.

Οι μαζώχτρες ήταν εκείνες από τις οποίες εξαρτιώταν η ποιότητα του λαδιού. Οι καλύτερες ήταν αυτές που μάζευαν τις περισσότερες ελιές και ήταν γνωστές και περιζήτητες για τη γρήγορη περισυλλογή του ελαιοκάρπου (για να μην πάρει οξύτητα το λάδι).

Γνωστές για τη γρηγοράδα τους ήταν η Αλίκη Βέργου, η Σοφία Δημητρίου, η Μαγδαληνή Δανδόλου, η Ελένη

«Όπου βλαστάνει η ελιά κι ανθίζει το λεμόνι και το τραγούδι του ποτέ δεν παύει το αϊδόνι»

Ελαιοτριβείο στην Πάργα

Γκούλιουρα κ.ά., με όριο τους 12 τενεκέδες την ημέρα κατά το Μάρτη μήνα, δηλαδή 1 αλώνι σε 2 μέρες το άτομο, αφού το αλώνι ήταν 24 τενεκέδες ελιές. Πλήθος κυρίως γυναικών κάθε σοδειά μετανάστευαν στην Πάργα από τη Λευκίμη, τους Παξούς και τα γύρω χωριά για τη περισυλλογή του ελαιοκάρπου.

Σήμερα με τη χρήση των ελαιοπάνων (δίχτυα) η περισυλλογή γίνεται ευκολότερα και η ποιότητα του λαδιού είναι καλύτερη με λιγότερα εργατικά χέρια.

Οι κλαδευτές, όταν δούλευαν, είχαν το πιο ευχάριστο συναίσθημα. Επιδίδωκαν να καλλωπίσουν τις ελιές και να φτιάξουν το δέντρο με τέτοιο τρόπο, ώστε να είναι έτοιμο να αποδώσει την επόμενη χρονιά τον καλύτερο δυνατό καρπό.

Πέτρα από μονολίθικο λιοτρίβι που βρέθηκε θαμμένη εμπρός από τους Αγ. Αποστόλους (διάμετρος 80cm) φωτό 2011

Πέτρα από παρακείμενο ελαιοτριβείο έξω από τη Βαγγελίστρα (διάμετρος 1,08cm) φωτό 2011

Μήδ' ελιά δίχως ξεράδι μήδ' άνθρωπος χωρίς ψεγάδι

Ευλογημένο νάναι ελιά το χώμα που σε θρέφει κι ευλογημένο το νερό που πίνεις απ' τα νέφη

Στην ανανέωση και στα νιάματα πρώτοι ήταν οι μπολιαστίδες.

Διάλεγαν το πιο όμορφο, γεροδεμένο και ζουμερό βλαστάρι αγριελιάς για να βάλουν τη φόλα, το ήμερο μπόλι για την αυριανή καρποφορούσα ελιά. Τα μπόλια και τα νιάματα ήταν η ελπίδα για τα κατοπινά χρόνια.

Άλλο επάγγελμα συναφές με τη διαδικασία της ελαιοπαραγωγής ήταν αυτό των εργατών των ελαιόμυλων και ελαιοτριβείων, οι ελαιομυλωνάδες.

Μέχρι το 19ο αιώνα, οπότε άρχισαν να κτίζονται τα πρώτα ατμοκίνητα ελαιοτριβεία, η επεξεργασία του ελαιοκάρπου για την παραγωγή λαδιού γινόταν στους ελαιόμυλους, που λειτουργούσαν χειροκίνητα ή με υποζύγια.

Οι ελαιόμυλοι ανήκαν σε έναν ή περισσότερους ιδιοκτήτες που συνεταιριζόνταν μεταξύ τους και απασχολούσαν αρκετό εργατικό δυναμικό.

Το άλογο γύριζε με μάγκανο τα «βόλια» για την άλεση της ελιάς και την υπόλοιπη εργασία διεκπεραίωναν τα εργατικά χέρια, ενώ τα χειροκίνητα πιεστήρια δούλευαν με τη βοήθεια ενός αδραχτιού (κοχλία).

Οι ελαιομυλωνάδες (Λουτροβιάρηδες) είχαν αναπτύξει στενούς εμπορικούς δεσμούς με τους πελάτες και συμπολίτες τους, λόγω της τιμιότητάς τους. Η βιομηχανία του ατμού οδήγησε στην αύξηση της ποσότητας και της ποιότητας του παραγόμενου ελαιολάδου.

Τα ατμοκίνητα ελαιοτριβεία (Λουτροβιά) αποτελούσαν

αρκετά προσοδοφόρες επιχειρήσεις και απασχολούσαν ειδικευμένους εργάτες, όπως μηχανικούς, μπασκιτζήδες*, θερμαστές, ζυγιστές, αχθοφόρους κ.ά.

Άμεσα συνυφασμένη με τα λιοτρίβεια ήταν και η κατασκευή των σφυριδών.

Οι σφυρίδες που ονομάζονταν και «φάκελα ή τουρβάδες», λόγω του σχήματός τους, γιατί έμοιαζαν με τουρβά, τις κατασκεύαζαν μικρές βιοτεχνίες με πρώτη ύλη την κατσίκισια τρίχα.

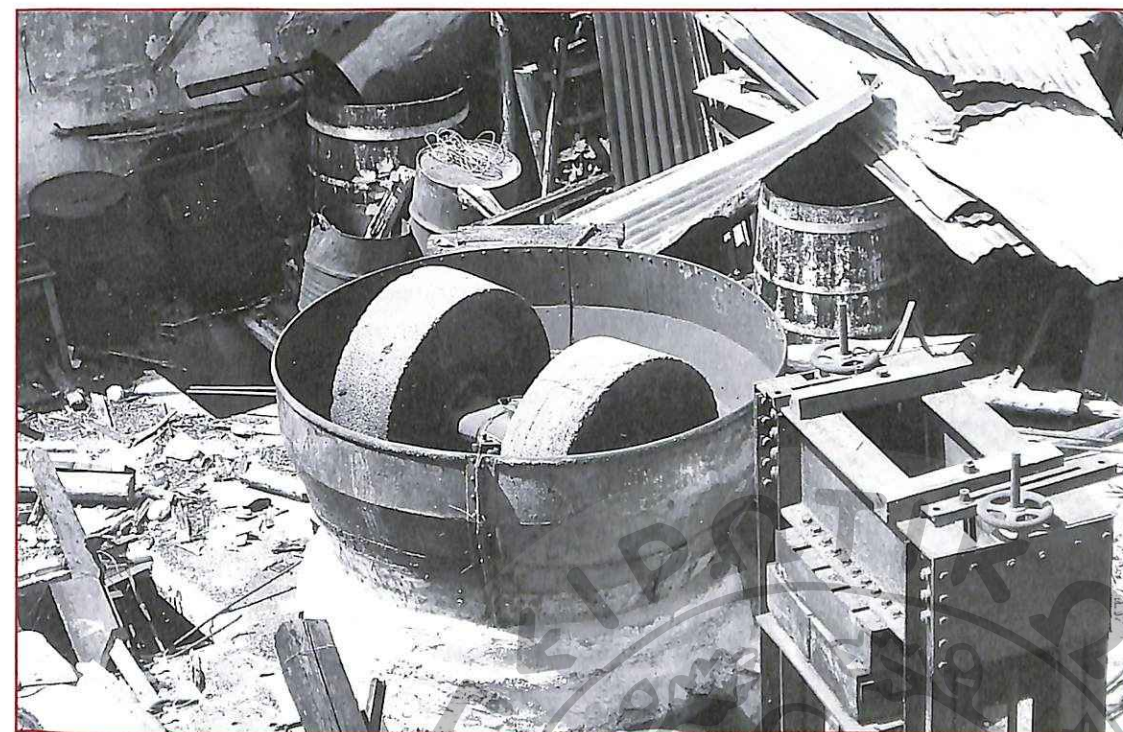
Στους αργαλειούς δούλευαν κυρίως εργάτριες που τις έφτιαχναν με την τρίχα του κατσικιού. Τα κλωσταριά προμήθευαν με σφυρίδες τόσο τους παλιούς ελαιόμυλους όσο

και τα στέγνωσαν επάνω στα βράχια κυρίως στο Καμίνι και το πίσω Κρουνέρι.

Σήμερα με τα φυγοκεντρικά λιοτρίβεια δεν γίνεται χρήση των σφυριδών.

Υπήρχαν επιπλέον βιοτεχνίες (όχι στην Πάργα) που κατασκεύαζαν τα χόρτινα, τεράστια σακιά «τσουβάλια» για τη μεταφορά του ελαιοκάρπου από τα κτήματα προς τα εργοστάσια. Οι σάκοι σήμερα είναι φτιαγμένοι από πλαστικές ύλες.

Σε μια εποχή που οι μηχανές γενικά δεν υπήρχαν, τα ζώα βοηθούσαν τον άνθρωπο παντού. Το άοκνο γαϊδουράκι, το σκληρό μουλάρι, το ντελικάτο άλογο πρόσφεραν

Ελαιοτριβείο Ηλία και Γρηγόρη Λέκκα (αλεστική και πιεστήριο) φωτό 2011

και τους νεότερους με τα υδραυλικά πιεστήρια των ατμοκίνητων ελαιοτριβείων. Αργότερα χρησιμοποίησαν για πρώτη ύλη χόρτινα από λινάρι «τσόλια» και τελευταία από πλαστικές ύλες και χόρτο, για να τα διαπερνά το λάδι. Στην πορεία των χρόνων άλλαξε το σχήμα τους και έγιναν στρογγυλά.

Τα τσόλια-σφυρίδες κατά διαστήματα πλένονταν από τους πλύστες, κυρίως μετά τον Απρίλιο. Πάρα πολλά λιοτρίβεια, που βρίσκονταν κοντά στη θάλασσα, τα έπλεναν

τον εαυτό τους στον οικογενειακό προϋπολογισμό.

Με τα ζώα τους κουβαλούσαν τις ελιές στα λιοτρίβεια της πόλης και τα ξύλα για το μαγείρεμα και τη θέρμανση.

Ως επάγγελμα σχετικό με τα ζώα αναφέρουμε τους αγωγιάτες που κατέκλυζαν την περιοχή με το πηγαϊνέλα τους στους γύρω λόφους της Πάργας, ακόμα και στους πιο απομακρυσμένους. Μέχρι το 1950 χρησιμοποιήθηκαν τα ζώα και στους ελαιόμυλους της Πάργας, για να γυρίζουν την τεράστια πέτρα (μονολίθια λιοτρίβεια).

Βάλ' ελιά για το παιδί σου και σκιά για την ζωή σου

Ελιές απ' τον πατέρα σου κι αμπέλι απ' τα χέρια σου

*Μπασκιτζής ονομαζόταν ο χειριστής του ξύλινου και αργότερα του υδραυλικού πιεστηρίου στο ατμοκίνητο ελαιοτριβείο. Προέρχεται από τη λέξη «μπασκι» που σημαίνει πρέσα, πιεστήριο.

Πάργα: Πιθάρια, οδός Γάκη Ζέρη 22

Τη μεταφορά του ελαιοπυρήνα (λιόστα) στα φορτηγά κάθε 15 μέρες την αναλάμβαναν οικογένειες. Ποιός δε θυμάται την οικογένεια του αλυσμόνητου Τσέλιου από το Ταμπάνι-Θέμελο.

Συναφές επάγγελμα με τις ελιές ήταν και του εκτιμητή. Γνωστότεροι εκτιμητές ο Μενέλαος Δάνδολος και σήμερα ο Κώστας Κατοιμήτης.

Αυτοί ήταν άνθρωποι που γνώριζαν την απόδοση περίπου κάθε δένδρου, τη δυναμικότητα και ανάλογα τη σοδειά, μπορούσαν να προϋπολογίσουν σε ένα κτήμα πόσο καρπό έχει, προκειμένου ο ιδιοκτήτης αν ήθελε, να τον δώσει σε τρίτο πρόσωπο να τον μαζέψει και να του προσκομίσει το ανάλογο λάδι.

Αυτή η δοσοληψία ελιές-λάδι λεγόταν αποκοπή. Άλλες δοσοληψίες ήταν ο πάχος (νοίκιασμα), τα μισακά.

Τα δοχεία αποθήκευσης του λαδιού αναλάμβαναν αγχειοπλάστες, οι οποίοι κατασκεύαζαν τεράστια πήλινα δοχεία, τις γνωστές «καπάσες», εσωτερικά γυαλωμένες σε κυρίως μεγάλα μεγέθη. Τις μικρές τις είχαν για την τοποθέτηση του λαδιού για οικιακή χρήση, τις μεσαίου και τις τεραστίου μεγέθους για αποθήκευση, που για να τοποθετηθούν στις αποθήκες πολλές φορές έριχναν μέρος του τοίχου και τον ξαναέκτιζαν. Αυτές έφθαναν στην Πάργα με πλοία κυρίως από τον Πειραιά και την Κέρκυρα.

Το 1975 εκατοντάδες καπάσες πήραν το δρόμο της ξενιτειάς. Τις εμπορεύτηκαν Γάλλοι και έφυγαν ανεπιστρεπτί. Σήμερα υπάρχει ένας μικρός αριθμός σκορπισμένες σε διάφορες αυλές για διακόσμηση.

Εύλινα βαρέλια δεν χρησιμοποιούνταν ποτέ για αποθήκευση λαδιού. Στα μέσα του 19ου αιώνα καταργούνται τα πήλινα δοχεία και αρχίζει η χρήση των σιδερένιων βαρελιών για εμπορική μεταφορά και για την τοποθέτηση του ελαιολάδου, τοίγκινα, γαλβανιζέ που είναι ελαφρύτερα, εύχρηστα

και καθαρίζονται πιο εύκολα.

Έως το 1970 οι μεταφορές γίνονται με ασκία από δέρματα ζώων. Στη συνέχεια έχουμε ορθογώνια μεταλλικά δοχεία με μικρό στόμιο και δύο χερούλια (ματαράδες) για τη μεταφορά του λαδιού με τα υποζύγια.

Κατασκευαστές τοίγκινων βαρελιών υπήρχαν στην Πάργα. Από τους πιο γνωστούς τεχνίτες ήταν ο αείμνηστος Ανδρέας Ζησόπουλος και σήμερα ο Γιάννης Δεσύλλας.

Πολύ παλιά όλα τα κατώγια της Πάργας είχαν πέτρινες πύλες για την τοποθέτηση του λαδιού. Αυτές ήταν ορθογώνιες ή τετράγωνες λαξευμένες πέτρινες δεξαμενές, τις οποίες τις σκέπαζαν με τάβλινα καπάκια «να μη πέσει κανένα στραβό», όπως έλεγαν (εννοώντας τον ποντικό).

Επίσης σε αυτό το σημείο θα αναφέρουμε το επάγγελμα των εμπόρων, οι οποίοι προωθούσαν το λάδι κυρίως εκτός Πάργας.

Το 1958 ιδρύθηκε ο Ελαιουργικός Συνεταιρισμός Πάργας αποτελούμενος από μεγάλο αριθμό Παργινών ελαιωπαραγωγών για την ανέλιξη και προβολή του προϊόντος.

Φθάνοντας στο τέλος του μικρού αυτού οδοιπορικού σχετικά με την ελιά και τα επαγγέλματα που συνδέονται με την καλλιέργειά της μου γεννήθηκαν κάποιες σκέψεις, που αφορούν στη γη, τα προϊόντα της και τη χρήση τους από το σύγχρονο άνθρωπο.

Δε χρειάζεται να επαναλάβουμε τη σπουδαιότητα της γεωργικής παραγωγής για την ελληνική οικονομία.

Δυστυχώς στη χώρα μας μέχρι σήμερα είναι ελάχιστες οι όποιες προσπάθειες αξιοποίησης και προώθησης της τοπικής γεωργικής παραγωγής και των ευκαιριών που προκύπτουν από τον αγροτουρισμό.

Μπροστά στο δέλεαρ του εύκολου κέρδους ξεχάσαμε το πραγματικό χρυσάφι της γης και του τόπου μας.

Από την επιστημονική κοινότητα υπάρχουν ιδέες και εργασίες αλλά αυτό δεν είναι αρκετό, αν δεν συνδεθεί με την αναπτυξιακή διαδικασία.

Απαιτείται συμμετοχή κοινωνικών και παραγωγικών φορέων, απαιτείται διαμόρφωση τουριστικής συνείδησης και εμπειρίας, ώστε να αναδειχθούν συνολικά όλες οι αναπτυξιακές δυνάμεις του τόπου μας.

Όπως λέει και ο ποιητής Οδυσσεύς Ελύτης με περισσή σοφία στο «Ο Κήπος με τις ανταπάτες»: «... Για κείνο το κάτι το ξεχωριστό που το καθένα τους προσκομίζει στο ύψος της κοινής πατρίδας: Τιμή στην ελαία, για την εγνωσμένη της φρόνηση».

Αμυγδαλιά για την ζωή σου κι ελιά για το παιδί σου

Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση Συλλόγου Παργινών Αθήνας «Η ΠΑΡΓΑ»

Αθήνα 16-1-2011

Σήμερα Κυριακή 16 Ιανουαρίου 2011 ύστερα από γραπτή πρόσκληση του προέδρου Αθ. Βέργου προς τα μέλη του Συλλόγου στην αίθουσα «Απόλλων» του ξενοδοχείου «ΤΙΤΑΝΙΑ» Πανεπιστημίου 52 Αθήνα, πραγματοποιήθηκε η ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου Παργινών Αθήνας, Πειραιά και Περιχώρων «Η ΠΑΡΓΑ» με θέματα Ημερήσιας Διάταξης:

- Διοικητικός και οικονομικός απολογισμός 2010
- Παρουσίαση έκθεσης ελεγκτικής επιτροπής
- Έγκριση του απολογισμού και της έκθεσης της Ελεγκτικής Επιτροπής
- Προϋπολογισμός του έτους 2011
- Έγκριση προϋπολογισμού
- Κοπή πίτας

Προήδρευσε σύμφωνα με το καταστατικό ο πρόεδρος του Δ.Σ. Αθανάσιος Βέργος, χρέη Γραμματέα έκανε η Ανδρονίκη Μπάκουλη Γεν. Γραμματέας του Συλλόγου. Αφού διαπιστώθηκε απαρτία, δηλαδή από τα 151 εγγεγραμμένα μέλη του Συλλόγου ήταν παρόντα και ταμειακώς εντάξει τα 101 μέλη, αριθμός, που σύμφωνα με το καταστατικό, είναι επαρκής για απαρτία. Ο πρόεδρος Αθ. Βέργος κήρυξε την έναρξη των εργασιών της Γεν. Συνέλευσης, αφού πρώτα καλωσόρισε τους παρόντες, και τους ευχήθηκε καλή χρονιά και ευτυχισμένο το 2011.

Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στις δραστηριότητες του Συλλόγου τη χρονιά που μας πέρασε.

1) Στις 5 Φεβρουαρίου του 2010 πραγματοποιήσαμε τον αποκριάτικο χορό στην παλιά ταβέρνα «Κρητικός» στην Πλάκα. Οι έμπειροι μουσικοί του καταστήματος μας συντρόφευσαν με παλιές και νέες επιτυχίες, με μοναδικό τους σκοπό τη διασκέδασή μας. Τα μέλη και οι φίλοι μας πέρασαν μια μαγική βραδιά με όμορφα τραγούδια και πολύ χορό.

2) Στις 16 Μαΐου πραγματοποιήσαμε την ανοιξιάτικη ημερήσια εκδρομή στις περιοχές του Πόρτο-Χέλι και των Σπετσών. Η προσέλευση των μελών μας υπήρξε ικανοποιητική, αν και είχαμε επισκεφθεί το ίδιο μέρος πριν περίπου δέκα χρόνια.

3) Στις 8 Αυγούστου τελέσαμε στην Πάργα το καθιερωμένο ετήσιο μνημόσυνο του αείμνηστου ευεργέτη του Συλλόγου μας Ιωάννη Χρ. Δημουλίτσα και της συζύγου του Μαρίας Κανονά.

4) Στις 5 Δεκεμβρίου, ημέρα Κυριακή, παραμονή του πολιούχου της Πάργας Αγίου Νικολάου, τα μέλη του Συλλόγου τελέσαμε στον Άγιο Νικόλαο Ραγκαβά στην Πλάκα, αρτοκλασία. Μετά τον εσπερινό διασκεδάσαμε σε ταβέρνα με μουσική. Η συμμετοχή των μελών υπήρξε μεγάλη λόγω του καλού καιρού.

5) Εκδόσαμε κανονικά την τρίμηνη περιοδική εφημερίδα του Συλλόγου, συνεχίζοντας την παρουσίαση σπάνιων δημοσιευμάτων, που φτάνουν στο Σύλλογό μας από τους αναγνώστες μας και από εκτενείς προσωπικές μας προσπάθειες. Επίσης, δημοσιεύουμε βιογραφίες συγγραφέων, που έγραψαν για την Πάργα, αρκετοί από τους οποίους ήταν άγνωστοι σε πολλούς από εμάς.

6) Ο ταμίας Δημήτριος Στέλιος εισέπραξε κανονικά τα ενοίκια από τα τρία γραφεία του κληροδοτήματος, που διαχειρίζεται το Δ.Σ. Κα-

τόπιν απόφασής του, όπως επιθυμούσε ο ευεργέτης του Συλλόγου Ιωάννης Δημουλίτσας. Από 1η Ιανουαρίου το ένα από αυτά είναι ξενοίκιαστο.

7) Υπάρχει ένα χρόνιο πρόβλημα με τη διαχείριση του κτιρίου των γραφείων, το οποίο επιδεινώνεται, λόγω της έλλειψης καταστατικού και θυρωρού, με αποτέλεσμα το κτίριο να βρίσκεται σε πλήρη υποβάθμιση. Το Δ.Σ. του Συλλόγου συμμετέχει στις συνελεύσεις με τους συνιδιοκτήτες και προσπαθεί να λύσει όσα προβλήματα προκύπτουν.

8) Ο Σύλλογός μας δε μένει αμέτοχος και συμμετέχει ενεργά σε πολιτιστικά, ιστορικά και άλλα θέματα της πόλης μας και της γύρω περιοχής. Τελευταία πήρε μέρος και στην πρώτη γιορτή στις 18 Σεπτεμβρίου, στο δημοτικό διαμέρισμα της Βαλανιδορράχης, που πραγματοποιήθηκε προς τιμή του ήρωα Κυριακούλη Μαυρομηχάλη, προσφέροντας έντυπο υλικό και ιδέες σχετικά με την πραγματοποίησή της εκδήλωσης.

Σ' αυτό το σημείο επιβάλλεται να αναφερθούμε με λίγα λόγια στον αξέχαστο καθηγητή Παναγιώτη Κυρούση, που συμπληρώθηκε ένας χρόνος από το θάνατό του.

«Κάποιες σκιές δεν ξεθωριάζουν στο χρόνο, αγαπητέ και αλησμόνητε κύριε καθηγητά...» γράφει η επιστολή που έφτασε στο Σύλλογό μας από μαθητήτά του. Η απώλεια του πνευματικού αυτού ανθρώπου άφησε πίσω ένα μεγάλο κενό.

Ο Παναγιώτης Κυρούσης γεννήθηκε στην Πάργα το 1930. Ο πατέρας του Γρηγόριος καταγόταν από την Πωγωνιανή των Ιωαννίνων και έφτασε στην Πάργα ως υπάλληλος στο Δημόσιο Ταμείο. Η μητέρα του Σοφία ήταν από την Κερασούντα του Πόντου. Ο ίδιος σπούδασε Θεολογία στην Αθήνα και εργάστηκε ως εκπαιδευτικός σε διάφορα σχολεία της χώρας. Στα γράμματα εμφανίζεται από το 1962 και έχει γράψει 16 βιβλία ιστορικού, παιδαγωγικού, θεολογικού και λογοτεχνικού περιεχομένου. Είχε λάβει βραβεία και επαίνους για το συγγραφικό του έργο. Από το 1993 υπήρξε τακτικό μέλος στην Πανελλήνια Ένωση Λογοτεχνών. Συνταξιοδοτήθηκε με το βαθμό του Λυκειάρχη.

Στο τελευταίο του μυθιστόρημα «Οι αναζητήσεις μιας μοναχής» (2008) περιγράφει τη φωτεινή και σκοτεινή πλευρά του Μοναχισμού. Η οικογένεια του εκλιπόντος προσέφερε στο Σύλλογό μας αντίτυπα του βιβλίου που μοιράστηκαν στο τέλος της εκδήλωσης στη μνήμη του αλυσμόνητου καθηγητή Παναγιώτη Κυρούση.

Στη συνέχεια της Συνέλευσης ο αντιπρόεδρος του Συλλόγου Αθ. Σαμαρτζής ανέγνωσε από το βιβλίο εσόδων-εξόδων τον ισολογισμό του 2010 και την έκθεση της ελεγκτικής επιτροπής, η οποία εγκρίνει τα έσοδα και έξοδα ως γενόμενα σύμφωνα με το νόμο και το καταστατικό, και ζήτησε την έγκριση και την απαλλαγή του Δ.Σ. από κάθε ευθύνη.

Η Γενική Συνέλευση ενέκρινε τα παραπάνω ομόφωνα. Στο σημείο αυτό η Γενική Συνέλευση περάτωσε τις εργασίες της την 14:00 μ.μ. ώρα.

Ο Πρόεδρος
Αθανάσιος Βέργος

Η Γεν. Γραμματέας
Ανδρονίκη Μπάκουλη

Γεύση από Έκτορα

Συνέχεια από τη σελίδα 1

φερνε τους ασθενείς στο πλακάδο ανάμεσα Αη-Δημήτρη και φούρνο, για να μην ακούγονται τα βογγητά και μαζεύνονται περίεργοι, που ευκαιρία θέλανε, οι ρουφιάνοι... Εκεί αναλάβαινα να κρατάω ακινητοποιημένο το θύμα, με τα χέρια του μπορδουκλωμένα στη ράχη της καρέκλας.

Κατάφερε μια φορά, με την εγκληματική συνεργασία μου, να βγάλει το γερό δόντι μιας ροδοκόκκινης 25χρονης βλαχοπούλας, που ούρλιαζε από τον πόνο. Ο Έκτορας μόλις το βγάλει και το είδε ταραχτηκε:

— Μωλέ (δεν το έλεγε καλά το ρω). Νίκο...

— Σκάσε και προχώρα του είπα, για να τον προλάβω. Βρες το σάπιο και βγάλετο γρήγορα, του κάνω με νόημα. Δεν είναι τίποτα, έχει άλλα τριάντα... Ποιος τα 'βαζε με τους βλάχαρους!

Πρόλαβε το ρεζίλημα. Παίρνω τα δύο δόντια και τα πετάω στα κεραμίδια του Αη-Δημήτρη, για να εξαφανισώ τα πειστήρια του εγκλήματός.

— Πες της κοπέλας Έκτορα να ειπεί: «Να κουρούνα κόκκαλο και δόμου οιδερένιο...» Τι κουρούνες και τι κόκκαλα, που η κοπέλα είχε γίνει ράκος, ο Θεός να μας συγχωρέσει και τους δύο.

Στη φωτογραφική τέχνη ήταν αμίμητος. Κάθε κατόρθωμά του ερχόταν να μας το δείξει στο φούρνο. Με αγαπούσε και τον αγαπούσα, άλλωστε ήταν ο δάσκαλός μου στη μουσική και έτσι τον φώναζα «Δάσκαλο». Μια μέρα μου φέρνει μια φωτογραφία από έναν άνθρωπο που τον είχε βγάλει με οχτώ κεφάλια, αναδιπλωμένα σαν φτερά από βεντάλια.

— Ιδές τι έβγαλα, μου λέει.

— Αιμάν ρε δάσκαλε, έχασες για ένα κεφάλι ακόμη την ευκαιρία να πάρεις το βραβείο για Λερναία Ύδρα.

Στις εποχές που βγάζανε ταυτότητες, για να μη χαλάει χαρτί (όπως ξέρουμε οι παλιές μηχανές, και τον Έκτορα, με τον τρίποδα, το μανίκι, το μπροστινάρι, έβγαζαν πρώτα τον πόδα, αρνητικό και μετά την έστηναν ανάποδα στο μπροστινάρι να βγει η σωστή φωτογραφία) και αυτός για να μη χαλάει χαρτί, έψαχνε μέσα στα κουτιά με τις εκατοντάδες αρνητικά, κοίταζε τον πελάτη στο πρόσωπο και όποιο αρνητικό του ταίριαζε με το μυαλό του, το κολλούσε στο μπροστινάρι και έβγαζε τη φωτογραφία. Βέβαια αυτοί διαμαρτύρονταν,

1960: Στο καφενείο του Γκρέπη (σήμερα bar Αντίμιο)
Από αριστερά: Τέλης Μαλιάδης, Έκτορας Κλοτσώνης,
Τόλης Τέσας, τραγουδίστρια Ρίτα, οργανοπαίκτης από Γιάννενα,
ο περίφημος Μάρκος Κιθαρίστας, Γιώργος Σταμάτης.

«πώς μ' έβγαλες έτσι», «δεν είμαι εγώ». «Εσύ, εσύ είσαι, βγήκες λίγο μαύρος» έλεγε.

Αλλά το κακό παράγινε όταν σε μια περίπτωση μανού στρουμπουλού μουστακαλή χωριάτη με τη μέθοδό του βγήκε ... Γιάννη Τσίνας, και ο Γιάννης Τσίνας ήταν στο Τριέστι για εμπόριο...

— Μωρέ Νίκο, έρχεται και μου λείει ένα καλοκαιρινό απογευματινό, έλα να καμαρώσεις έναν παιδάρο. Ο Έκτορας ήταν λάτρης του ωραίου φύλου μέχρι τρέλας, αλλά καμάρωνε και τη λεβεντιά γενικά. Πάω λοιπόν. Ο παιδάρος του 1,90 και πλέον ήταν ο Έντουαρντ Κέννεντ, ντυμένος απλά στα καναρινί από παπούτσι, παντελόνι, κλειστή φανέλλα, κάτι παραπάνω από παιδάρος. Τον είχε κεράσει μια ρετούνα ο Έκτορας, τον καμάρωνε και του 'παίξε τη «Μαργαρίτα», το «Παντεσπάνι» και τα άλλα ιστορικά μουσικά του κομμάτια.

— Έκτορα τι παιδάρος; Αυτός μωρέ είναι ο Κέννεντ! Τον χαιρετάω, δεν προλαβαίνω να τελειώσω, παίρνει μυρωδιά η αγορά, μπαίνουν τρεις ματράλαδες στο κουρείο, τον βάζουν στη μέση και τον περνάνε από του Αντρουτίου στο φούρνο του Μπάσου (πού στο διάολο είχαν βρει τόσο τέλει δρομολόγιο διαφυγής), τον αναγνωρίζει ο Βασίλης Μπάσιος: «Γεια σου Τσίφτη Έντ, κόλλα το παλλήκαρε!!!». Από εκεί στο μπόντε, στο γιωτ του Ωνάση, που είχε έρθει από το Σκορπιό. Μόλις το πήρε χαμπάρι ο κόσμος, μαζεύτηκαν χιλιάδες στον μπόντε, ντόπιοι και τουρίστες και ζητωκραύγαζαν ασταμάτητα επί ώρες. Μετά από κάμποσες ώρες και αφού καθρούχασε το πλήθος ο Κέννεντ ζήτησε τον Έκτορα και την παρέα του. Πήγαν με τον Ηλία τον Πιτσαρό, τον Μάρκο Δράκο και τον Τέλη Μαλιάδη τον διασκέδασαν μέχρι που ξημέρωσε. Εκεί στο τέλος ο Κέννεντ έβγαλε ένα μάτσο δολάρια εκατοδολάρια για πουρμπουάρ και αυτοί όχι μόνο αρνήθηκαν αλλά ο Μάρκος πάει και του 'φερε από το μαγαζί του ένα σωρό αναμνηστικά της Πάργας, ταγάρια, μαντήλια και λοιπά. Ο Έκτορας το φύσαγε και δεν κρύωνε.

— Τι μου κάνατε μωρές; Εσείς να μη σώνετε να τα θελήσετε, εγώ τα 'θελα, μωρές κερατάδες και ήταν ένα μάτσο: Να!!! ...

¹ Έντουαρντ Κέννεντ: Γερουσιαστής της Μασσαχουσέτης 1932-2009.

Ήρθε στην Πάργα το 1966.

Παργινίοι Αντίλαλοι, Νίκου Χρ. Τσάκα (2006)

Έκτορας Κλοτσώνης του Νικολάου και της Πηνέλης (1897-1984)

Στον Έκτορα Κλοτσώνη

Στα ακρογιάλια γύρισα
των παιδικών μου χρόνων
στην Πάργα τη Θεόχτιστη
στην αρμονία γαλανών
μελωδικών λειμώνων.

Στον Αη-Δημήτρη το στενό
μαγνήτης με τραβούσε
ο Έκτορας με το βιολί
που γλυκοτραγουδούσε.

Εκλεπτισμένος, γελαστός
με απδονιού λαλιά
τους Παργινούς διασκέδαζε
με τη διπλοπενιά.

Η δαντελοντυμένη Πάργα
«μούσα του» στις συνθέσεις
τον χάριζε απλόχερα
θεόπνευστες εμπνεύσεις.

Απόγονος του Φήμιου*
των στίχων εραστής
τα μουσικά κομμάτια του
απόσταγμα καλόγουστης
ευγενικής ψυχής.

Ο μουσικοδιδάσκαλος
τους νέους εμνούσε
της μουσικής το τάλαντο
βαθιά καλλιεργούσε.

Και βιρτουόζος κομμητής
με τι καλαισθησία
την κόμη περιποιούνταν
με ζήλο, μαεστρία.

Παιδούλα με εκάθιζε
στην ψαθωτή καρέκλα
«θα σε κουρέψω αλα-γκαρσόν»
μου υπόσχονταν φινέτσα.

«Σα φιγουρίνι σ' έκανα

μικρή μου κοπελιά»
έλεγε, και μ' ανθόμυρα
έβαινε τα μαλλιά.

Και στις Γαλλίδες έριχνε
τις λάγνες του ματιές
ο χιονισμένος γέροντας
που στην καρδιά του άναβαν
φωτιές.

Φωτιές που εκδηλωνόταν
με μουσικούς παλμούς
της Πάργας χαιρετίσματα
σε όλους τους λαούς.

Και την παράσταση έκλεψε
στο κότσο του Ωνάση
όταν μαέστρος πρώτευσε
στη γλώσσα της αγάπης.

Μα ήταν και αμίμητος
τεχνίτης φωτογράφος

τον τρίποδα σαν έστηνε
εργάζονταν με πάθος.

Τον υποψήφιο φρόντιζε
τον σμίλενε την πόζα
μα επάνω σ' άλλο αρνητικό
τον τύπωνε τη μούστρα.

Όποιοι διαμαρτυρόταν
για τη φωτογραφία
στη θέση του τον έβαζε
με μια δικαιολογία.

Αυτός ήταν ο Έκτορας
γνήσιος Παργινός
ευαίσθητος, ρομαντικός
πατριδολάτρης αιδός.

Βέργου-Δόση Σοφία
φιλόλογος

* Φήμιος: Αρχαίος επικός αιδός

Γνωρίζετε... ότι

Μέλι. Θησαυρός από τη φύση του

Το μέλι αποτελεί έναν από τους πολυτιμότερους θησαυρούς που η φύση χαρίζει στον άνθρωπο. Είναι ένα φυσικό προϊόν, που εδώ και χιλιάδες χρόνια κατέχει ξεχωριστή θέση, όχι μόνο στη διατροφή του ανθρώπου αλλά στο καθημερινό του βίωμα, στον πολιτισμό του. Στην ιστορία της ανθρωπότητας, το μέλι αναθρέφει θεούς, δυναμώνει ήρωες, καλλιεργεί μύθους και γλυκαίνει ανθρώπους. Επιπλέον, η συμβολή της μέλισσας στην επικοινωνία είναι τόσο σημαντική, ώστε μια χώρα χωρίς μελισσοκομία να θεωρείται γεωργικά και περιβαλλοντικά καταδικασμένη. Σήμερα λοιπόν, αυτός ο θησαυρός μοιάζει πολυτιμότερος από ποτέ. Γιατί σήμερα, το μέλι αποτελεί ένα από τα ελάχιστα αγαθά που προσφέρονται όπως ακριβώς υπάρχουν στη φύση, χωρίς καμία επιπλέον επεξεργασία.

Το μέλι είναι ένα αγαθό που όμοιο του δεν υπάρχει άλλο. Κι όμως, παρά τη μοναδικότητα της σύστασής του, η φύση μας το προσφέρει σε ποικιλία γεύσεων και αρωμάτων. Συγκεκριμένα, υπάρχουν 8 εγκεκριμένες ποικιλίες μελιού: θυμάρι, έλατο, πεύκο, βαμβάκι, πορτοκάλι, κάστανο, ηλιανθος και ερείκη.

Όσον αφορά στην κατάταξη ενός μελιού σε μία από τις παραπάνω ποικιλίες –και με δεδομένο το γεγονός ότι σε κάθε μέλι υπάρχουν χαρακτηριστικά από δεκάδες φυτά, αγριοφυλάκια, βότανα και δέντρα– το μέλι παίρνει το όνομά του από το φυτό εκείνο που υπερέρχει στη σύστασή του.

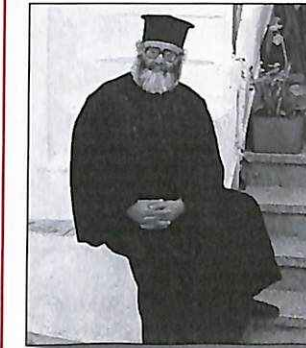
Το μέλι είναι μια φυσική, βιολογική τροφή, με ανυπολόγιστη διατροφική αξία.

Καλύπτει απόλυτα τις ανάγκες του ανθρώπινου οργανισμού για γλυκό, και μάλιστα με τον καλύτερο τρόπο. Καθώς τα σάκχαρά του είναι απλά και απορροφώνται γρήγορα από τον οργανισμό, αποτελεί ασφαλή και άμεση πηγή ενέργειας.

Μια κουταλιά μέλι περιέχει μόνο 33 θερμίδες και είναι αρκετή για να γλυκάνει περισσότερο από μία κουταλιά ζάχαρης! Έτσι, το μέλι αντικαθιστά τέλεια λιπαρά γλυκά και σνακς, προσφέροντας περισσότερη ευχαρίστηση, με λιγότερες θερμίδες.

Νεκρολογία

Εμμανουήλ Λιανουδάκης Ιερέας (1931-2011)

Στις 1-2-2011 έφυγε από κοντά μας ο επί 26 χρόνια (1973-1999) ιερέας της Πάργας παπα-Μανώλης με καταγωγή από τα Σούρβουλα των Μοιρών του Ηρακλείου της Κρήτης.

Το 1973 αντικαθιστά τον Ιερέα Κων/νο Θεολογίτη και φθάνει στην Πάργα με την πρεσβυτέρα Γιαννούλα Καλογεροπούλου από την Κυπαρισσία και τα τέσσερά τους παιδιά Αλέκο, Κίμων, Κωνσταντίν, και Ζαμπία. Στην Πάργα αποκτά και τη Στέλλα.

Το 1999 συνταξιοδοτείται και επιστρέφει με την οικογένειά του στη γενέτειρά του την Κρήτη. Ευτύχησε να δει από τα παιδιά του 29 εγγόνια.

Ο παπα-Μανώλης ήταν ψηλός, ευθυτενής, επιβλητικός και ιδιαίτερα αγαπητός στην Παργινή κοινωνία.

Συνδέθηκε αδόγιστα και πρόθυμα με τις χαρές και τις λύπες των κατοίκων της πόλης.

Επιδόθηκε με ιδιαίτερο ζήλο στη συνέχιση των εργασιών του σχετικά νεόδμητου καθεδρικού ναού του Αγίου Νικολάου και αναστήλωσε ένα μεγάλο αριθμό από ξωκκλήσια.

Ετάφη στη γενέτειρά του στις 2-2-2011.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου Παργινών Αθήνας με αισθήματα βαθύτατης θλίψης εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια στην Πρεσβυτέρα, τα παιδιά και τα εγγόνια του.

21 Νοεμβρίου 1992: Παργινί στην Παναγία (Εισόδεση της Θεοτόκου) στη Ζελαντίτσα. Ιερέας Εμμανουήλ Λιανουδάκης, Τσία Θεμελή, Ρίτς Λάνδολος, Παύλος Μπέλος, Δημήτρης Λανδολός, Ελενίσσα Λανδολός, Στεργιούλα Μπέλου, Ενέστη Πασχάλη, Ανδία Βάσσου, Πόπη Τζούρου, Σπύρος Βέργος.

25η Μαρτίου 1821 Κων/νος Κανάρης

*Άνοιξη είναι λιώσανε εις τα βουνά τα χιόνια
και λιώσανε τα σκοτεινά τα τετρακόσια χρόνια*

Μετά το πέρασμα τετρακοσίων χρόνων, που έμειναν βαθιά ριζωμένα στη μνήμη του Έλληνα ραγιά, ξέσπασε η Ελληνική επανάσταση. Στις 25 του Μάρτη ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ύψωσε της λευτεριάς το λάβαρο ψηλά στην Αγία Λαύρα.

Στα βουνά οι αρματωλοί και οι κλέφτες πολεμούν με το ντουφέκι στο χέρι. Στις θάλασσες, στο Αιγαίο πέλαγος, οι πυρπολητές με τα μπουρλότα γράφουν σελίδες δόξας στην ιστορία των Ελληνικών θαλασσών.

Ο Παργινός μπουρλοτιέρης Κωνσταντίνος Κανάρης με τα κατορθώματά του δίνει κουράγιο στους σκλαβωμένους κι εντυπωσιάζει την Ευρώπη.

Στις 10 Απριλίου οι Σπέτσες κήρυξαν την επανάσταση, το ίδιο και τα Ψαρά. Στην Ύδρα οι Κουντουριώτες στην αρχή δεν ήθελαν τον πόλεμο, προτιμούσαν την ησυχία τους. Τελικά στις 18 του Απριλίου καλούσαν και άλλους νησιώτες να επαναστατήσουν. Από την πρώτη στιγμή ο νεαρός ναυτικός Κανάρης κατετάγη στον ψαριανό στόλο, που ηγείτο ο Ναύαρχος Νικόλαος Αποστόλης, άρχισε να εξειδικεύεται στα πυρπολικά και αναδείχτηκε ο καλύτερος μπουρλοτιέρης.

Το 1817 παντρεύεται τη Δέσποινα Μανιάτη από τα Ψαρά και έκαναν 7 παιδιά. Το προτελευταίο ήταν κορίτσι και το λέγανε Μαρία. Παντρεύτηκε και πέθανε μικρή.

Οι καπεταναίοι σκέπτονταν με ποιό τρόπο θα επιτεθούν στον Τουρκικό στόλο, που ήταν μεγαλύτερος από τον Ελληνικό, με πολλά πλοία, με πολλά κανόνια υπερτερούσαν σε πολεμικό υλικό και σε πληρώματα, τα οποία όμως ήταν αήττητα και δεν τα κατάφερναν.

Ο αγώνας φαινόταν άνισος και χωρίς αποτέλεσμα. Ολόκληρη αρμάδα με εκατοσταριές κανόνια και από την άλλη τη μεριά πέντε κανονάκια με λιγοστές μπάλες και παλιομπάρουτα. Και αποφασίζουν πως ο μόνος τρόπος να πολεμήσουν είναι να κάψουν με μπουρλότα το στόλο των Τούρκων.

Στην Ερεσό κολλάνε το μπουρλότο στο τούρκικο καράβι και το ανατινάζουν στον αέρα. Το κέρδος της επιτυχίας ήταν μεγάλο και εντυπωσίασε. Το 1822 ο Κανάρης μαζί με τον Πιπίνο¹ τη νύχτα του Μπαϊραμιού κολλάνε το μπουρλότο στη

(Constantine Canaris)

Της Τούλας Στεφανίδου Μαλακάτα

ναυαρχίδα των Τούρκων. Χάθηκαν 2.000 μαζί και ο Κανάλης. Στις 28 του Οκτώβρη στην Τένεδο καταστρέφει την αντιναυαρχίδα μαζί και τον Καχλαμάν Μεχμέτ. Εκεί λαβώθηκε ο Κανάρης. Τον Αύγουστο του 1822 επυρπόλησε στη Σάμο μία φρεγάτα όπου χάθηκαν 600 άντρες, και στη Μυτιλήνη μία κορβέτα².

Αργότερα σε ναυμαχία στη Σκιάθο πληγώθηκε στο χέρι. Τελευταία επετέθη κατά του Αιγυπτιακού στόλου στο λιμάνι της Αλεξάνδρειας. Σε επίσημο έγγραφο ο Δερβιγνύ³ γράφει: «Υπήρξε ο ανδρείος των ανδρείων, η ειλικρινεστάτη και χρηστοτάτη των ψυχών». Πράγματι ο Κανάρης υπήρξε εργατικός, γενναιόψυχος και με ήθος. Το σώμα του ήταν παραμορφωμένο

από τραύματα και πληγές. «Όταν καιγόμαστε» λέει, «δεν έπεφτα στη θάλασσα πριν βεβαιωθεί για τους συντρόφους μου». Κι όταν ο Εδουάρδος Φρήμαν, Άγγλος φιλόλογος και ιστορικός, τον ρώτησε πού οφειλονταν τα κατορθώματά της γενιάς του 21, είπε: «Τότε μεγαλουργούσαν οι καρδιές, τώρα μεγαλουργεί το χρήμα».

Μετά την καταστροφή στη Χίο, ο Β. Ουγκώ⁴ έγραψε το ποίημα το «Ελληνόπουλο» που μεταφράστηκε από τον Κωστή Παλαμά. Επίσης έγραψαν ο Γερμανός φιλέλληνας και ποιητής Μύλλερ, ο Βερντέρο⁵ και από τους Έλληνες ο Ανδρέας Κάλβος και ο Κώστας Καρυωτάκης. Ο ζωγράφος Ντελακουά αναπαράστησε σε πίνακα τη φρίκη από τη σφαγή στη Χίο.

Μετά τη ναυμαχία στην Αλεξάνδρεια ο Κανάρης πήγε να εγκατασταθεί μόνιμα στη Σύρο. Ο βασιλεύς Όθων τον επανέφερε στην Αθήνα (Εθνική Συνέλευση της Τροιζηνίας). Το 1827 αντικατέστησε τον Μαυρομιχάλη. Μετά την έξωση του Όθωνος (1862), ήτο μέλος της τριανδρίας Δ. Βούλγαρης (πρόεδρος), Κανάρης, Μπενιζέλος. Το 1863 τον έστειλαν αντιπρόσωπο στη Δανία να προσφέρει το στέμμα στο Γεώργιο τον Α'.

Το 1861 εψήφισαν να συνταξιοδοτηθεί. Δεν απεδέχθη τη σύνταξή του.

Εις την κυβέρνηση Μπενιζέλου-Ρούφου⁶ έγινε υπουργός των Ναυτικών και το 1864-1865 πρωθυπουργός οπότε απεσύρθη από την πολιτική και έμεινε στην Αθήνα στην Κυψέλη. Το

1877 τον υποχρέωσαν να αναλάβει ως πρόεδρος στην Οικουμενική κυβέρνηση. Λόγω της ηλικίας του και το βάρος των καθηκόντων του δεν άντεξε. Ήταν 85 χρόνων. Στις 2 του Σεπτεμβρίου το 1877 ημέρα Παρασκευή, στο χωριό Αποστόλη της Κυψέλης, το πρωί έπαθε ημιπληγία. Προσπάθησαν οι γιατροί αλλά λίγο πριν τα μεσάνυχτα ξειψύχησε. Τον κλάψανε τα παιδιά του, τα εγγόνια του, η κυρά Δέσποινα που έζησαν 65 χρόνια μαζί. Τη σωρό μετέφεραν στο Υπουργείο Ναυτικών (πλατεία Κλαυθμώνος), όπου ο γιατρός Γεράσιμος Ζωχίος πήρε την καρδιά του ήρωα και τη βάλανε σε μπρούτζινη λήκυθο με μαρμαρίνο πλαίσιο. Σήμερα βρίσκεται στο Εθνικό Ιστορικό Μουσείο στην Αθήνα.

Όλη η Αθήνα πενθούσε. Το φέρετρό το μετέφεραν στη Μητρόπολη όπου περίμενε η βασίλισσα Όλγα με τη Δέσποινα. Κατά τη μεταφορά ακολουθούσαν ο Βασιλεύς Γεώργιος και τα παιδιά του Θρασύβουλος, Μιλτιάδης και Νικόλαος. Ακολουθούσαν πρεσβευτές, ακόμη και ο Τούρκος, βουλευτές, υπουργοί, όλη η Αθήνα και τα περίχωρα. Επίσης είχαν έρθει και από τα νησιά, κυρίως από τη Χίο. Ειψάλη η νεκρόσιμος ακολουθία και τον μετέφεραν στο Α' νεκροταφείο των Αθηνών, εκεί που πριν μερικά χρόνια είχαν θάψει τον αδικοσκοτωμένο γιό του Αριστείδη. Αυτό ήταν το τέλος του Κ. Κανάρη.

Ναύαρχος Νικόλαος Αποστόλης

Σήμερα στον τάφο του δύο σταυροί υπάρχουν. Στον ένα γράφει «Κων. Κανάρης» και στον άλλο «Δέσποινα Κανάρη». Σε μαρμαρίνη πλάκα διαβάζουμε: «Πυρπολητής, Αντιβασιλεύς, Ναύαρχος» και στην άλλη αριστερά «Αριστείδης Κανάρης αξιωματικός, φονευθείς προ της Ανατολικής πύλης του ανακτορικού κήπου». (Τα δύο πρώτα του παιδιά σκοτώθηκαν σε μάχη, στη Βηρυτό και Αίγυπτο). Υπήρξαν πολλές ομιλίες, κατέθεσαν και στεφάνια. Ο Βαλαωρίτης απηγγείλε το ποίημα του Δ. Σολωμού «Στων Ψαρών την ολόμαυρη ράχη».

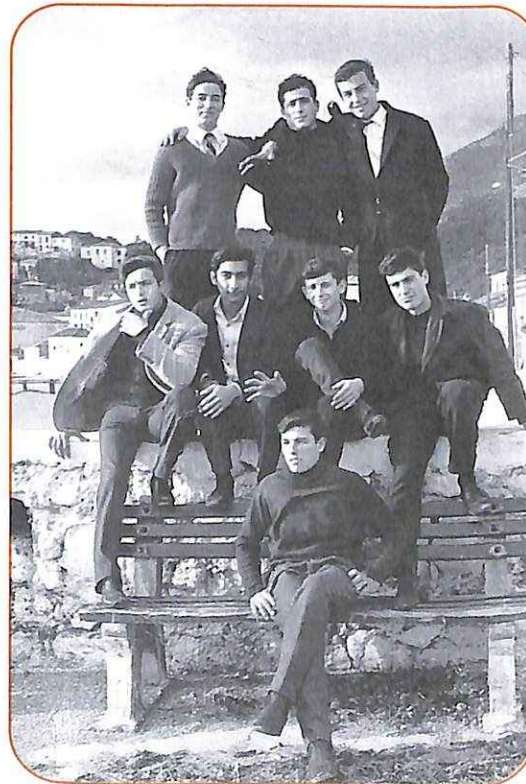
Ήταν σούρουπο, τρεις ομοβροντίες τιμητικές

ακούστηκαν και 15 κανονιές.

Με την προσωπογραφία του κυκλοφόρησαν:

- Γραμματόσημο στην εκατονταετηρίδα 1830-1980.
- Εκατόδραχμο χαρτονόμισμα του 1944.
- 1976: Μεταλλική μπρούτζινη δραχμή με επανεκδόσεις ανά διετία έως το 1986. Έργο του χαρακτή Λ. Ορφανού.
- 2001: Ορυχάλκινο μετάλλιο έκδοσης της Βουλής των Ελλήνων για τα 180 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση.
- Λαχείο της μίας και των τεσσάρων δραχμών που φέρει την πυρπόληση της Ναυαρχίδας ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.
- Πολλοί οδοί στη χώρα μας φέρουν το όνομά του.

Φωτο σκιές του παρελθόντος

Πλατεία
Ελευθερίας-Καρόδη 1965
Κόκορης Κων/νος,
Παναγιωτίδης Άγγελος,
Σταμάτης Δημήτριος,
Σπανάς Ελευθέριος,
Ρεντζούλης Δημήτριος,
Δημάκος Χρήστος,
Δάνδαλος Χρήστος,
Βλάχος Χρήστος.

Ο από μικρή ηλικία
φιλόμουσος Τέλης Μαλιάδης
σε ηλικία 12 ετών.
Φωτό του 1947
στη γειτονιά του.

¹Ανδρέας Πιπίνος: Υδραίος ναυτικός αγωνιστής του 1821.

²Κορβέτα: Πολεμικό ιστιοφόρο με τρία κατάρτια και τετράγωνα πανιά. Γαλλική ονομασία 17ου αιώνα.

³Δερβιγνύ Ερρίκος: Γάλλος κόμης που διετέλεσε από το 1822 ναύαρχος του Γαλλικού στόλου της ανατολής. Η δράση του σχετίστηκε άμεσα με την ελληνική επανάσταση του '21 με συμπάθεια προς τον αγώνα των Ελλήνων.

⁴Β. Ουγκώ: Γάλλος μυθιστοριογράφος, ποιητής και δραματουργός.

⁵Βερντέρο: Γάλλος φιλέλληνας ποιητής.

⁶Κυβέρνηση Μπενιζέλου-Ρούφου: 28 Απριλίου 1863 έως 25 Οκτωβρίου 1863. Επ' ευκαιρία του ταξιδιού στις 4 Απριλίου 1863 επισκέφθηκε τη γενέτειρά του Πάργα.

5^ο Παργινό Καρναβάλι 2011

6-3-2011: Ο βασιλιάς καρνάβαλος, μωρό ο Νίκος Στέλιος, τροφός Σοφία Τράντου.

6-3-2011: Ενωμένες Καλλικράτειες Πολιτείες Πάργας.

6-3-2011: Τουρίστες στην Πάργα.

6-3-2011: Διώνυσος - Λευτέρης Σπανός.

6-3-2011: Μαχαραγάδες και χανούμνες.

6-3-2011: Τσιγγάνες.

6-3-2011: Μωρά.

4-3-2011: Παιδικό πάρτυ στο προαύλιο του 1ου Δημοτικού Σχολείου.